

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

2016—2017
**PŘEBOROVÝ
SPECIÁL**
UVNITŘ

JAKUB HRADIL
MOJE CENA FAIR PLAY

ZÁŘÍ 2016 | ZDARMA

162207

EXTRA MALÝ ZACHRÁNCE
ŽIVOTA

LEGENDA VILIAM
SCHROJF

TRÉNINK PŘÍPRAVA PODLE
COERVERA

FootballMania

***NOVĚ OTEVŘENÁ FOTBALOVÁ SPECIÁLKA
PRO HRÁČE I FANOUŠKY.***

***Kopačky / Míče / Chrániče / Dresy
Tréninkové oblečení / Merchandising české
fotbalové reprezentace***

OTEVÍRACÍ DOBA:

Pondělí – Pátek 10.00–18.00 hodin

Komunardů 1039/39, Praha 7 – Holešovice, 170 00

Telefon: 226 232 194

str. 2–5

ROZHOVOR

JAKUB HRADIL

str. 26–27

LEGENDA

VILIAM SCHROJF

str. 32–33

TRÉNINK

PŘÍPRAVA PODLE COERVERA

PODPORA

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL II.

str. 6–7

EXTRA

MALÝ ZACHRÁNCE

str. 8–9

EXTRA

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ SEZONY

str. 10–12

PŘEBOR

PŘÍLOHA K SEZONĚ 2016–17

str. 13–24

STŘIDÁNÍ

TOMÁŠ FITZEL Z ČAFC

str. 25

HISTORIE

ÚSPĚCH SPARTÁNSKÉHO BĚČKA

str. 28–29

MLÁDEŽ

TALENT DENIS JIŘÍ KOČOVSKÝ

str. 30–31

CIVIL

CESTOVATEL MARTIN PECHA

str. 34–35

FOTO MĚSÍCE

+ WEB PFS

str. 36

EDITORIAL

Milí čtenáři,

vydání Speciálu, které držíte v ruce, v sobě skrývá tradiční přeborový servis a říká se, že je nejoblíbenějším ze všech deseti, která během roku vydáváme.

Tentokrát má ale v sobě ještě něco navíc. Myslím tím rozhovor s rozhodčím Jakubem Hradilem, který na jaře přímo na hřišti zachraňoval lidský život, a text o jedenáctiletém Jakubovi Kunčickém, jenž se v kritické situaci skvěle postaral o svou maminku. Podobné hrdinské činy rozhodně stojí za připomenutí!

Pěknou vzpomínku na zesnulého bývalého předsedu PFS Václava Chválu navíc přidal současný místopředseda Michal Fischer a za vedení svazu tak učinil velmi sympatické rozloučení.

Ať je fotbalový podzim veselejší!

Lukáš Vrkoč

vedoucí redaktor

PARTNER MLÁDEŽE:

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

**Evropské hlavní
město sportu 2016**

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK VII. – ZÁŘÍ | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | VEDOUcí REDAKTOR: Lukáš Vrkoč | SPOLUPRACOVNÍCI: Jan Gruber (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Pavel Jiřík st. (foto), Soňa Charvátová (korektury), Milan Titěra | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5 500 ks. | ISSN 1805-2541

| FOTO NA OBÁLCE: Pavel Jiřík st.

ROZHOVOR

RISKOVAL JSEM PRSTY, ABYCH POMOHL

CENU FAIR PLAY PODRUHÉ V ŘADĚ ZÍSKAL ROZHODČÍ — JAKUB HRADIL
NEJSPIŠ ZACHRÁNIL ŽIVOT FOTBALISTOVI DUBČE

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

■ Co přesně se na hřišti Štěrbohol stalo?

Dva hráči se srazili v pokutovém území na úrovni penalt. Šli do hlavičkového souboje, ale oba minuli balon. Byl to náraz hlava na hlavu. Jeden z nich zůstal ležet, a jelikož jsem byl od místa incidentu asi pět metrů, slyšel jsem dobře, jak o sebe hlavy udeřily. Hned jsem přerušil hru a díval se na lavičky, jestli je tam nějaký zdravotník.

■ Nebyl...

Viděl jsem, že ten hráč přestává dýchat a upadá do kómatu. Ostatní na hřišti nevěděli, co dělat, jen nad ním stáli. Dal jsem ho do stabilizované polohy, měl zapadlý jazyk a byl v bezvědomí. Jediné, co jsem mohl udělat, bylo strčit mu prsty do krku a zajistit mu dýchací cesty. Vytáhl jsem mu jazyk, který byl hodně zapadlý.

■ Co by se stalo, pokud byste nekonal?

Asi by se dostal do úplného bezvědomí a museli bychom ho resuscitovat. Dvě minuty jsem mu držel prsty na jazyku, aby zůstal vyndaný. Pak začal vnímat, nechal jsem ho asi pět minut ležet ve stabilizované poloze, protože hrozilo, že by mohl krváct do mozku. Hned na začátku se samozřejmě volala sanitka, ta dorazila asi za 12 minut. Nakonec si vzala oba hráče, kteří se srazili, protože ani ten druhý se necítil dobře. Musel jsem nastavit osm minut, ale oba týmy utkání už jen dokopaly. Po zápase mi všichni děkovali, že jsem poskytl první pomoc, protože si nevěděli rady, co si počít.

■ Pomohla vám znalost z práce, že?

Samozřejmě, pracuji na první ortopedii v Motole na operačních sálech. Každoročně máme školení o resuscitaci a podobných pomocích, když je člověk v nouzi. Tím, že dělám sanitáře na operačních sálech, mám naštěstí potřebné znalosti.

■ Co přesně obnáší práce sanitáře? Přebírám si pacienty v překladové místnosti, tam zkontroluji jméno,

zeptám se ho na druh operace, aby nedošlo k záměně. Dovádím ho na předšálí, komunikuji s anestezií, sestřičkami, doktory, předávám jim dokumentaci. Jak začíná operace, navážím pacienta na sál, komunikuji s ním, dělám doktorům polohu, podávám různé pomůcky, které jsou potřeba.

■ Takže jste ohledně úrazů poměrně ostřílený, ne?

Viděl jsem toho už víc, je to taková denní rutina. Nezaskočí mě to.

■ I přesto: tohle je dost stresová situace, nezasmatkoval jste ani na chvíli?

Ne, jen jsem čekal, jestli se nějak vzpomene. Když bylo jasné, že se neprobere, tak jsem nic neřešil, automaticky k němu přikročil a začal jednat.

rozhodčích, abychom byli vyškolení na poskytnutí první pomoci.

■ Myslíte, že by se vaši kolegové nedokázali zachovat tak jako vy?

Od chvíle, co jsem dostal tu cenu, jsem při vysvětlování toho, co se stalo, narazil na čtyři ze šesti rozhodčích, kteří mi řekli, že by nevěděli, jak se mají zachovat. Je to kritická situace, maséři nebo zdravotníci jsou ve většině případů jen laici. Tenhle úraz, který jsem řešil já, je ve fotbale možná nejčastější. Hlavičkových soubojů je moc, nebo taky soubojů, kdy hráči používají loket proti hlavě protivníka jako zbraň. Pak jsou zlomeniny, případně otevřené zlomeniny, kde taky můžete pomoci, ale spíš se čeká na příjezd sanitky. Za mě je dů-

mozku může doprovázet i zvracení. A zvratky by se člověk, který není ve stabilizované poloze, ale třeba na zádech, mohl udusit. Dnes už v tašce na zápasy nosím sterilní pomůcku na zajištění dýchacích cest. Stojí pár korun. Používáme ji v nemocnici, když se probudí pacient po operaci a přestane dýchat. Je to takový plastový náhubek, který se strčí až do krku a zabrání zapadnutí jazyka. Když má člověk tuhle pomůcku, odpadají další úkony.

■ No ale máte ji v tašce, takže byste pro ni musel běžet. A to zabere nějaký čas.

Pořád je to lepší než nemít nic. V téhle situaci jsem ale zvolil postup, že jsem dal hráči prsty do krku a vytáhl jazyk, protože nebylo moc času. Sice jsem riskoval, že kdyby dostal křeč do pusy, tak mi mohl překousnout prsty, ale v té situaci nešlo dělat nic jiného. Ještě se dá chytit ze strany sanice a vyklonit ji nahoru, ale jazyk měl zapadlý tak hluboko, že tohle nebylo možné.

■ Takže jste ho laicky řečeno lovil v krku?

Ano, tak nějak. To už byl ve stabilizované poloze. Prsty jsem vyndal až ve chvíli, kdy byl při vědomí a komunikoval.

■ Když během zápasu není poblíž nikdo, kdo by odborně pomohl, je to podle vás úkol právě pro rozhodčího?

Ano, to si myslím. Rozhodčí by měl jít příkladem všem hráčům, měl by dbát na dodržení všech pravidel a všeho možného. Takže když se tohle stane a není blízko žádný lékař, měl by pomoci rozhodčí.

■ To jste docela pod tlakem. Neměli byste moc chybovat a pak fungovat v případě nouze ještě jako záchranáři.

Fotbal je pod tlakem pořád, od prvního písknutí do poslední minuty. Je to nevyzpytatelný sport.

■ Měl jste už někdy v minulosti během zápasů, které jste pískal, podobnou zkušenost?

„Dělám sanitáře na operačních sálech, mám naštěstí potřebné znalosti.“

■ Máte jako rozhodčí nějaká školení tohoto druhu?

To je bohužel nedostatek dnešního fotbalu – nemáme. Minimálně rozhodčí by měl být na podobné chvíli proškolený, protože na hřišti se může stát cokoliv. Kvalifikovaná lékařská pomoc je jen v profesionálních soutěžích. Možná je to námět pro Komisi

ležitě vědět, co dělat, když člověk přestane dýchat, a jak je potřeba mu poskytnout první pomoc, aby zůstal při vědomí.

■ Tak kolegům poraďte, jak správně vypadá stabilizovaná poloha.

Dát hráče na bok, minimálně půlkou obličeje k zemi, protože těžký otřes

„Zkušenost v téhle stresové situaci jsem měl, takže mě to nějak extra nezaskočilo. Lehce zaskočený jsem ale byl až potom.“

Ne, tohle byla při fotbale první zkušenost tohoto druhu. Byly tam roztržené hlavy, ale to obvážete. Nic takového se mi nestalo ani v osobním životě. Jen jednou v práci při probouzení pacienta pán přestal dýchat. Díky tomu jsem nějakou zkušenost v téhle stresové situaci měl, takže mě to nějak extra nezaskočilo. Lehce zaskočený jsem ale byl až potom, kdy mi začalo docházet, co všechno se mohlo stát. Lidé z Dubče za mnou chodili a děkovali, že kdybych nepomohl, mohlo se stát to nejhorší. Jsem rád, že jsem mohl takhle pomoci. I proto, že v poslední době nebyl obrázek rozhodčích nejlepší, jak bychom si představovali. Šlo to už od ligy. I cena fair play trochu dopomohla k tomu, že se teď hráči, funkcionáři i diváci dívají na rozhodčí jinak.

■ Víte, kdo vás na cenu navrhl?

Delegát svazu do zprávy napsal, že bych mohl být kandidátem na cenu fair play. Víím, že před rokem dostal cenu rozhodčí Borek Stěhule, který pomohl chlapci v hledišti, který měl epileptický záchvat. Tohle bylo něco podobného.

■ Mluvil jste pak s hráčem, jemuž jste pravděpodobně zachránil život?

To jediné mě mrzí – nevím, jak dopadl. V Dubči jsem od té doby ještě pískat nebyl, a tím, že jsem postoupil do přeboru, tak se tam asi ani dlouho nedostanu. Možná někdy na lajně. Je škoda, že třeba nepřišel na zahájení pražské fotbalové sezony do Štěrbohol, kde jsem cenu převzal. Rád bych se s ním viděl.

■ Cenu jste dostal ve Štěrboholech, sepnulo vám to hned?

Ano, předávání proběhlo přímo v tom velkém vápně, v němž byl postavený stan. Vlastně jsem cenu dostal na stejném místě, kde jsem zasahoval. Zajímavá shoda okolností. Lidí mi hodně tleskali, byl jsem pyšný, že jsem takovou věc dokázal.

■ Měl jste nějakou reakci, která vás obzvlášť potěšila?

Potěšilo mě, že jsem asi stoupl v mínění kolegů rozhodčích, gratulovali mi, byli rádi, že nám to obecně pomůže.

Na vyhlášení byl přítomen i předseda Komise rozhodčích pan Ulrich, který mi gratuloval. To pro mě hodně znamená.

■ Kdy jste vlastně začal pískat a proč?

Bylo mi 15 let, když jsem vstoupil do školy rozhodčích. Já hrál od jedenácti let fotbal za Řepy, ale měl jsem nedotvořené chrupavky a doktor mi ve čtrnácti letech fotbal zakázal. Táta, velký fanoušek Sparty, mě chtěl vidět na hřišti. Jednou přišel s tím, že svaz hledá nové rozhodčí, co bych řekl tomu, kdyby mě přihlásil. Druhý den už mi oznámil, že na svazu všechno zařídil a můžu nastoupit. Přece jen dělat rozhodčího není takový nápor na tělo, jak je to u hráčů.

■ Jak snášíte nepříliš lichotivou pověst rozhodčích?

Na jednu stranu mě to štví, na druhou stranu chci přispět jako rozhodčí

■ Cítíte v tomhle směru rozdíl s tím, jak postupujete v soutěžích?

Řekl bych, že i skok mezi I. A třídou a přeborem je velký. Jak v chování, tak ve hře. V přeboru už většina lépe přijímá naše rozhodnutí. Jasně, jsou tam jedinci, kteří jsou pořád nespokojení, ale ti budou kecat vždycky.

■ Zmiňoval jste Jiřího Ulricha, který vás přirovnal k dobrému červenému vínu – zraje delší dobu, ale výsledek se dostaví. Co jste těm slovům říkal?

Ještě jsem ten magazín, kde to říkal, nečetl. Chodí mi na starou adresu a musím si ho vzývat. Ale taková slova... No, děkuju mockrát!

■ Vě vám 28 let a pískáte přebor. Mohl jste už být výš?

Dřív jsem nějak neměl velké ambice postupovat, chtěl jsem si to odmávat, odpískat... Neměl jsem

Samozřejmě, tohle si říkáme. Na koho si dát pozor, jakého hráči si „ochránit“.

■ Tím myslíte co?

V první řadě to, že jsou hráči, kteří jsou na tom dobře technicky, a pak tací, kteří by jim nejradši ustřílili nohy. Druhá věc je, že zkušený hráči nejenže jsou na tom dobře fotbalově, rozdávají pokyny, ale taky na ně většina týmu dá. Je dobré s takovými hráči z pozice rozhodčího dobře vycházet, komunikovat, aby se vám zápas nějak nezvrhl. Na své zápasy se připravuji i po téhle stránce.

■ V profesionálních soutěžích je pár rozhodčích z Prahy, kteří začínali jako vy. Je to vaše motivace?

Každý by se měl koukat co nejvýš, ale musí na to být připravený psychicky i fyzicky. Já mám třeba jako vzor Jirku Musila, což je rozhodčí, který už píská třetí ligu a divizi. Znáám ho dlouho, začínali jsme spolu, teď je o dvě třídy výš a taky mi říká, co je potřeba dělat lépe.

■ Díváte se výhledově i na ligu? Nebo to je příliš daleko?

Chtěl bych šlapat co nejvíc, od prvního přeborového zápasu se snažím, tak uvidíme, kam až dojdou. Ti kluci z Prahy jsou pro mě určitě motivace. Když vidíte někoho, kdo začínal na stejné čáře jako vy pár let zpátky a dnes je v lize, tak je to pro mě jeden z hnacích motorů. Teď ale musím hlavně pískat dobře v přeboru, abych mohl mýslit dál. Rok jsem rozhodčího nedělal kvůli práci, kterou jsem měl mimo Prahu, to bylo složité. Mám trochu zpoždění.

■ Fotbalisté mají své vzory, mají je i rozhodčí?

Mým vzorem je Pavel Královec, podle mě píská výborně, je to jeden z nejlepších českých rozhodčích. No a pak, a toho nikdy nedoženu, Pierluigi Collina, taková ta klasika. Ten jeho výraz, to, co dokázal...

■ Jak se na funkci rozhodčího během týdne připravujete? Dá se nějak trénovat?

Sice to není moc vidět, ale mám v Motole fyzicky náročnou práci, dvakrát týdně si chodím po večerech zabíhat. O moc víc toho nestíhám, víkendy mám plné fotbalu.

KDO JE JAKUB HRADIL

Pražský rozhodčí, který na konci minulé sezony poskytl první pomoc hráči Dubče v utkání I. A třídy, při němž mu zapadl jazyk. Tím mu nejspíš zachránil život. Hradilovi pomohly znalosti ze zaměstnání – pracuje jako sanitář v motolské nemocnici. Za svůj čin dostal Cenu Fair play Václava Drobného od Pražského fotbalového svazu. Pískat začal v 15 letech, když mu doktor zakázal hraní fotbalu kvůli problémům s chrupavkami. Původně se učil na leteckého mechanika, ale školu opustil a šel pracovat. Později při současném zaměstnání vystudoval Střední průmyslovou školu potravinářských technologií. Nedávno se oženil, vzal si dceru bývalého fotbalisty Jana Stiblíka, který dřív trénoval Břevnov či Radotín.

k tomu, aby diváci viděli i to, že nejsme špatní lidé, jen člověk v některých situacích prostě udělá chybu. Snažím se pískat co nejlépe, abych si odvedl svou práci a lidi trochu uklidnil.

■ Co vás jako rozhodčího ve fotbale trápí nejvíce?

Za největší problém беру, že hodně trenérů a funkcionářů nevede od mládeže děti k tomu, aby byly disciplinované. Čím lepší klub, tím ta vyspělost bývá větší, ale podle mě by se k disciplinovanosti a slušnému chování směrem k rozhodčím měli vést už malí hráči. V dospělosti se to pak těžko mění. Někdy je to chování fotbalistů k nám hrozné.

partu kamarádů rozhodčích, kteří za vámi stojí, kteří vás podporují. Nikoho jsem neznal, možná jsem se té společnosti trochu bál. Ale zjistil jsem, že jsou mezi rozhodčími super lidi, vycházíme spolu i mimo hřiště, sejdeme se jednou týdně, dáme si pivo, pokecáme o minulém kole, ale i o tom, co nás čeká. Rozebíráme různé zápasy a situace. Ti zkušenější rozhodčí poradí mladým, co a jak vyřešit lépe.

■ Připravujete se na zápasy, které budete pískat, třeba tak, že se ptáte zkušenějších kolegů, na kterého hráče si v různých týmech máte dávat pozor?

■ Kolik zápasů stiháte?

Dřív to bylo tak, že jsem během víkendu měl i se žákovskými zápasy tři v sobotu a tři v neděli. Ale čím je člověk výš, tak už píská méně. Už taky potřebujeme být koncentrovaní na přeborová utkání, být méně fyzicky unavení. Je to přece jen už trochu náročnější, rychlejší. Celkově je přebor jinde: je o něj větší zájem na webu, v tomhle časopise, jsou z něj on-line přenosy zápasů, které se dají pustit i zpětně. Jsem kvůli tomu pod větším tlakem, ale zase se člověk může víc ukázat.

■ Sledujete svoje zápasy zpětně, když teď máte tu možnost?

Ano, probírám si, jestli jsem neudělal chybu, snažím se dívat na reakce v určitých situacích a učit se, co se dá zlepšit. Budu to dělat i nadále.

■ Takže sebehodnocení rozhodčích, které od nové sezony musí dělat sudí v lize, by vám nevadilo?

To by mi vůbec nevadilo, někteří delegáti po nás chtějí, abychom jim po zápase v kabině řekli, co bychom na svém výkonu vyzdvihli, co se nám naopak nepovedlo tolik a jak bychom se celkově hodnotili.

■ Jak byste se popsal jako rozhodčí? Jste třeba i kvůli tomu, že z nemocnice víte, co všechno se může stát, úzkostlivější?

V některých situacích se až bojím, co se může stát, to máte pravdu.

Někdy jde o nohy, o hlavu. Ale fotbal obecně beru jako energickou hru, mám rád plynulý fotbal, když se hraje, šlape se do toho. Pokud vidím dva vyspělé týmy, snažím se to víc pustit.

■ A jste spíš komunikativní rozhodčí, nebo moc nemluvíte?

Tak napůl. Záleží, kdo za vámi přijde a jak s vámi jedná. Když je to slušné a s úctou, nemám problém cokoliv vysvětlit, říct. Když se s někým dá vyjít, já s ním vyjdu.

■ Zdá se mi, že rozhodčí obecně nemají rádi opakované záběry z televizních zápasů, při nichž se dlouze řeší každý jejich verdikt. Oni se přitom musí rozhodovat ve vteřině. Jak to máte vy?

Řekl jste to přesně, máme na to vteřinu, navíc jsme jen lidé. Jasně, měl byste v ideálním případě rozhodnout všechno správně, ale někdy stačí malý okamžik a vy něco nevidíte. Hlídáte si ofsajd lajnu a mimo váš zorný úhel se poštuchují hráči. I to se mi stalo. Minimálně jednoho jsme měli vylučovat, ale neviděl to ani hlavní. Nemůžeme mít oči všude.

■ Sledujete velké fotbalové zápasy a výkony rozhodčích?

Ano, dívám se, jak reagují v různých situacích. Dnes už si můžete i přepínat kamery, takže je to ještě lépe sledovatelné. Na rozhodčí se zaměřuji hlavně v kritických momentech,

abych věděl i pro své pískání, jak v takových chvílích postupovat, jak se chovat.

■ A chodíte se dívat i na jiné pražské rozhodčí naživo?

Když vyjde mezi fotbaly čas, tak se snažíme chodit, celá naše parta. Podporujeme se navzájem. To už pak víc koukáme na výkony rozhodčího než na samotný fotbal.

■ Rozhodčí taky musí velmi dobře znát pravidla. Jak se udržujete v tomto směru?

V průběhu roku absolvujeme dva teoretické testy a dva fyzické. Před každým testem se učím. I v průběhu sezony narazím na něco, co mi vytkne

delegát, takže si pak vlezu do pravidel a dívám se na to. Měli bychom je znát na sto procent, ale někdy se v tlaku můžete zachovat jinak, chybně. Je to spojené i s dalšími lidmi na hřišti. Na jejich chování a reakce žádná pravidla nejsou.

■ Napadá vás věc, kterou jako rozhodčí potřebujete zlepšit?

Myslím, že bych potřeboval zapracovat trochu na fyzice. Pokud bych chtěl jít do budoucna nahoru, tak by to asi bylo nezbytné. Bude potřeba trochu zhubnout, abych měl na běhání víc energie. A samozřejmě dělat méně a méně chyb. Vše se dá zlepšovat.

INZERCE

kasa.cz

jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

TISÍCE POLOŽEK
za internetové ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé odbavení

REKLAMACE DO 30 DNÍ
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

PODPORA

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL II.

JAK FUNGUJE SPOLUPRÁCE KLUBŮ V JEDNOTLIVÝCH ČÁSTECH PRAHY?

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍ ST., ARCHIV MČ

Na Praze 5 se řídí heslem: „Kdo si hraje, nezlobí.“ Proto městská část, v níž je největším klubem FK Motorlet, podporuje sport obecně. Fotbal je pro ni však prioritou, přičemž ten mládežnický je na úplně prvním místě. Zástupce starosty „pětky“ Lukáš Herold, který má sám k fotbalu velmi blízko, ujistí, že bude prosazovat zvýšení finančních prostředků putujících do klubů prostřednictvím grantů. A jak je to na Praze 6?

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 5

odpovídá místostarosta Lukáš Herold (ODS)

■ Jak se městská část staví ke spolupráci s fotbalovými oddíly?

Fotbal je nejrozšířenější sport v Česku. Pro Městskou část Praha 5 je samozřejmě nejdůležitější podpora mládežnického fotbalu. Zde je na místě ono okřídlené heslo „kdo si hraje, nezlobí“. Proto finančně podporujeme fotbalové kluby grantovou politikou městské části i formou spolupřátelství jednotlivých fotbalových akcí a turnajů. Městská část podporuje všechny druhy sportu, ale fotbal je pro nás jednou z priorit. I po debatách s fotbalovými kluby, z nichž u nás je největší FK Motorlet, budu jako místostarosta zodpovědný za sport prosazovat zvýšení finančních prostředků (o milion korun oproti mi-

nulým roků) putujících do sportovních klubů prostřednictvím grantů. Jsem hluboce přesvědčen, že dosud chyběly zejména na provoz jednotlivých sportovišť.

■ Jaké finanční prostředky jste vynaložili speciálně na fotbal za tento rok?

V rámci dotací a spolupřátelství byla do konce srpna přímo na podporu fotbalových klubů a fotbalových sportovních akcí přidělena částka 873 500 Kč. Tato suma není konečná, do konce roku zbývá ještě několik měsíců a žádosti o podporu akcí je možné podávat až do 30. 11. 2016 na akce konající se v letošním roce.

■ Co dalšího v souvislosti s fotbalem momentálně řešíte?

Ve spolupráci s hlavním městem Prahou dokončujeme velmi složitý proces výkupu pozemků od restituentů, které zasahují do hřiště FK Zlíčkov. Bez této velmi nákladné akce (MČ Praha 5 se zavázala uvolnit čtyři miliony korun) by hrozil konec tohoto tradičního fotbalového klubu založeného v roce 1914.

■ Jak naopak fotbalové kluby pomáhají obci. Jsou aktivní?

Jak jsem již řekl, smysluplné využití volného času dětí a mládeže je pro nás velmi důležité. Zároveň však ví-
táme, že i dospělí mají možnost sportovního využití.

■ Vidíte ve vzájemné spolupráci přínos? Jaký?

Věřím, že jde o vzájemnou symbiózu. Bez sportovních klubů by nebylo využití

pro naše obyvatele a městská část je zase schopna tyto aktivity podporovat finančně i morálně.

■ Kolikrát jste vy osobně v tomto roce byl na fotbalové akci?

Můj vztah k fotbalu je více osobní. Ať už proto, že dva z mých synů hráli fotbal a ten nejstarší se jím nyní dokonce živí. Je šéftrenérem přípravky na Bohemians 1905. Proto jsem na fotbalových stadionech strávil ve svém životě mnoho času. Jednak na těch pražských, když jsem jako nervózní otec prožíval úspěchy a neúspěchy svých dětí, či na stadionech v Čechách i Evropě při fandění „velkému“ fotbalu. Naposledy jsem byl na turnaji, který pořádal FK Motorlet „O pohár starosty Městské části Praha 5“.

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 6

**odpovídá radní pro sport a volnočasové aktivity
Libor Bezděk (STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ)**

■ Co jste udělali pro sport a fotbal v roce 2015?

V loňském roce poskytla MČ Praha 6 do sportu pět milionů korun prostřednictvím dotací, osobo/hodin a darů. Osobo/hodiny tvoří přidělené prostředky dle počtu osob a času, kterým se jednotlivé kluby věnují. Uspokojili jsme 90% žádostí o mimořádné příspěvky na sport a fotbal.

■ Co uděláte pro sport v roce 2016?

Pokračuje grant osobo/hodiny a připravuje se zapojení přímé podpory účastníků v podobě voucherů. Pakliže v příštím roce získáme finanční podporu od magistrátu, rádi dál podpoříme sportovní a volnočasové aktivity. V letošním roce jsme zatím poskytli dotace ve výši cca šest milionů ko-

run včetně příspěvku na ženský fotbal 80 000 Kč, na mužský 110 000 Kč a na příměstský fotbalový camp 65 000 Kč.

■ Máte přehled o fotbalových klubech ve vaší MČ?

Máme. Na území MČ Praha 6 jsou kromě prvoligové FK Dukly kluby TJ Tatran Střešovice, TJ Ruzyně a SK Aritma.

■ Chodíte ve vaší MČ na fotbal?

Ne, ale příležitostně se věnuji jiným sportům.

■ Spolupracujete s konkrétními kluby, popřípadě jak? Kterému fandíte?

Spolupracujeme se všemi výše zmíněnými. Já osobně nejsem vyhraněným fanouškem, jelikož však sídlím v naší městské části Dukla, pak jsem patriot. ■

V Z P O M Í N K A

VÁCLAV CHVÁLA (†60)

Fotbalové hnutí zasáhla na konci srpna velmi smutná událost. Václav Chvála, bývalý dlouholetý předseda Pražského fotbalového svazu, zemřel ve věku šedesáti let. Jak na bývalého parťáka vzpomíná místopředseda Michal Fischer?

„Ta smutná zpráva se mě hluboce dotkla. Je to dvacet let od doby, kdy jsem se s Vaškem poznal, a sedmnáct od chvíle, kdy mi nabídl, abych kandidoval do Výkonného výboru Pražského fotbalového svazu. Bylo mi velkou ctí, když mě navrhl za svého místopředsedu a od té doby jsme společně ušli velký kus často hodně trnité cesty.“

Cílem této Vaškovy cesty byl fotbal, který miloval a kterému věnoval obrovský kus života. Chtěl fotbal dělat stejně, jak sám žil - férově a bez podrazů! Poté, co byl zvolen do Výkonného výboru Českomoravského fotbalového svazu, staly se jeho snahy o pozvednutí fotbalového hnutí ještě intenzivnější. Ne všem se jeho postoje vždy zamlouvaly, a když došly ar-

gumenty, tak se někdo nerozpakoval sáhnout k násilí. I tohle Vašek ale ustál! Mnohokrát jsme si na tenise, který rád hrál, povídali, jak dál rozvíjet pražský fotbal a jak mu nejlépe pomoci, aby byl na takové pozici, kterou si zaslouží. Myslím si, že nakonec to vyřešil tak, jak bylo jeho zvykem, klidně a elegantně. Oslovil Dušana Svobodu a vlastně mu předal pražský fotbalový trůn.

A tím se mu splnilo jedno z přání, že se Pražský fotbalový svaz a pražský fotbal bude dál rozvíjet a pokračovat v cestě, kterou se Vašek vydal před skoro dvaceti lety.

A za to všechno patří Vaškovi Chválovi, předsedovi Pražského fotbalového svazu a kamarádovi, můj velký dík! ■

Kromě Dukly patří mezi vlajkové lodě Prahy 6 Střešovice...

... a samozřejmě Aritma.

EXTRA

ZACHRÁNIL ŽIVOT MATCE. JE MU 11 LET...

JAKUB KUNČICKÝ, KAPITÁN MLADŠÍCH ŽÁKŮ Z KLUBU BĚCHOVIČTÍ SRŠNI, SI V OBTÍŽNÉ SITUACI POČÍNÁ SKVĚLE

TEXT: RADIM TRUSINA ILLUSTRACNÍ FOTO: ARCHIV KLUBU

Hraje teprve za mladší žáky, ale zachoval se velmi dospěle: JAKUB KUNČICKÝ, jedenáctiletý kapitán týmu Běchovičtí sršni, zachránil život své mamince ve chvíli, kdy dostala těžký epileptický záchvat. „Ne každý by takovou situaci zvládl jako on. Jsem na Jakuba velmi pyšný,“ říká Milan Štěpán, trenér týmu, v němž Jakub hraje, a zároveň předseda klubu.

Na tuhle chvíli asi malý Jakub jen tak nezapomene. Žije pouze s matkou, kterou 14. července postihl epileptický záchvat. Reakce syna byla úžasná. Panika se nedostavila, podal jí lék na uklidnění, vytočil číslo záchranky a podle rad dispečerky se postaral o matku, která upadla do bezvědomí, až do chvíle, než přijela sanitka. Z ní vystoupil doktor a Jakuba pochválil.

„Postupoval jsem podle pokynů paní dispečerky. Položil jsem mamku na zem dál od stolu a podobných věcí, aby si nemohla ublížit, a začal jí ma-

sírovat srdce,“ popisuje Jakub. „Číslo záchranky si pamatuju. I kvůli tomu, že mamka trpí těmi záchvaty.“

NENÍ POMOC JAKO POMOC

Tohle bylo ovšem poprvé, kdy nemoc přepadla paní Kunčickou ve chvíli, kdy byl nablízku pouze její malý syn. „Už jsem ji asi třikrát v tomhle stavu viděl, ale takhle sám jsem ji nikdy nezachraňoval,“ říká chlapec. „Byl jsem z toho celkem špatný. Kdybych to nezvládl, mám se mohlo něco stát. Ale zvládl jsem to, snad v pohodě. Máma

mi strašně moc děkovala, ale udělal jsem jen to, co jsem udělat měl. Kdyby se to mělo opakovat, tak už vím.“

V září nastoupil Jakub do šesté třídy. Ve škole sice mívají přednášky o první pomoci, ale tak daleko, aby se mluvilo o epileptickém záchvatu, záchranáři ve třídě nedošli. „Spíš se tam probírají zlomené ruce a podobně,“ říká.

Z fotbalu sice nemá Jakub zdravotní výchovu, ale podle Štěpána na hráče v Běchovicích působí v jiném směru. „Vedeme děti k solidaritě a kamarádství. Jako oddíl se podílíme na několika charitativních akcích. Spolupracujeme třeba s nadačním fondem Klapeto, máme pod patronátem malého Míšu, což je chlapec po mozkové obrně. S dětmi po této stránce pracujeme, aby věděly, že život nejsou jen radosti, ale také starosti.“

Těch má kvůli nemoci matky Jakub dost. Jeho duchapřítomný zásah

přinesl obdivné reakce. Jen si představte, že by před vámi upadl někdo z vašich blízkých do podobného stavu. I když Jakub o problémech matky dobře věděl, na tuhle vyhrčenou chvíli se těžko připravíte i ve vyšším věku, natož když je někomu pouze jedenáct let.

„Nedokážu říct, jak bych se v nějaké krizové situaci zachoval já sám. Je to individuální. Dělal jsem lektora bezpečnostního výcviku na letišti v Ruzyni, byl jsem u toho, když umírali lidé, a vím, co to udělá s psychikou. Zahýbalo to se mnou jako s dospělým, vůbec se neumím vcítit do pocitů dítěte,“ říká Štěpán. „Kuba má dar, že to všechno ustojí. Myslím, že to otřásl i jím, ale v tu chvíli jednal automaticky. Až potom se dostavilo domýšlení si, co se mohlo stát. Je to velmi chytrý kluk, na svůj věk je ➤“

Malému zachránci Jakubovi míč rozhodně nepřekáží.

Klidně pomůžu znovu, jako by říkal.

mentálně dost vyspělý. Má rozumné názory."

IDEÁLNÍ KAPITÁN

I proto si ho tým před touto sezonou opět zvolil jako svého kapitána. „Dost to pro mě znamená. Snad mi kapitánství půjde i dál," doufá Jakub, který hraje na pozici středního záložníka. Brání, útočí, co je zrovna potřeba. „Náš klíčový hráč. Umí s míčem parádní kousky," chválí Štěpán. „Byli jsme na zdravotních prohlídkách v Motole a vy- chází mu, že má vyloženě fotbalové pa- rametry. V tom klukovi něco je."

Zatím však zůstává v Běchovicích, ve- dení klubu kvůli němu neoslovil žádný větší celek. A kdyby ano, i kvůli složité rodinné situaci by předseda Štěpán velmi dobře zvažoval, kam Kunčického pustit. „U nás je nesmírně platný, hraje a bude hrát. Nechtěl bych Kubovi bránit

v rozletu, ale vím, že ve velkých klubech končí jméno a začíná čárka. Pokud by o něj byl eminentní zájem a měli bychom záruku, že dostane šanci, tak ho nikdo držet nebude. Jen chceme dohlédnout na to, aby případně zvolil dobře."

Ale to je otázka budoucnosti. Teď si malý obdivovatel Brazilce Neymara a Portugalce Ronalda užívá rozjezd nové sezony. „Jsem běhavý typ, moc gólů nedávám, spíš přihrávám a rozdávám balony," popisuje Jakub sám sebe. „Jsem spartan, takže jsem si vysnil, že bych si za Spartu jednou chtěl zahrát. Nebo v nějakém jiném klubu, hlavně aby mi to šlo," plánuje malý hrdina. O tom, jak se zachoval, se dozvěděli i spoluhráči. „Plácali ho po ramenou, ale otázka je, jestli si dokázali představit, o čem je řeč. Nechci z toho dělat oslav- nou ódu, ale myslím, že Kuba zaslouženě sklídl obdiv a uznání," řekl Štěpán. ■

PROJEKTY MLÁDEŽE

DĚTSKÝ
FOTBALOVÝ
POHÁR

TOUR^{DE} CLUB

mujprvniklub.cz

Neberte
nám naši
hru

ŠKOLNÍ FOTBALOVÉ BESEDY

PRAHA MĚSTO FOTBALU

PRA
PRA
PRA
PRA

HA
GUE
GA
G

PARTNER
MLÁDEŽE

EXTRA

KDYŽ JE ČTYŘI JAKO ŠEST

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ PRAŽSKÉ FOTBALOVÉ SEZONY 2016–17 PROBĚHLO TRADIČNĚ VE ŠTĚRBOHOLÍCH

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JÍŘÍK ML.

Už po šesté se sešli zástupci klubů z hlavního města, vedení Pražského fotbalového svazu a osobnosti dávné i nedávné historie, aby společně slavnostně zahájili sezonu. Úvodní hvízd ročníku 2016–17 byl proveden ve Štěrboholích, kde se tato akce konala už počtvrté.

Tím je rychle vysvětlena šifra z titulku tohoto článku. Pražský fotbalový svaz našel na východě Prahy útočiště, kde se cítí dobře. A tak se opět rozdávaly ceny nejlepším střelcům, Cena Fair play Václava Drobného, losovala se bohatá tombola a k dispozici bylo tradičně fantastické občerstvení.

Za přítomnosti fotbalových osobností v čele se současným koučem reprezentace do 21 let Vítězslavem Lavičkou nebo bývalým trenérem A-týmu Michalem Bílkem prožili přítomní pohodový večer, k němuž jim v pravidelných vstupech zahrála i kapela Party Leaders.

„Zahájení fotbalové sezony se dostalo do pozice, že si zástupci klubů domlouvají schůzku právě tady, když to nestihnou přes léto. Hlavní cíl přitom byl, aby se lidé ze všech sfér fotbalu potkali na jednom místě,“ vyprávěl předseda PFS Dušan Svoboda. Byl to on, kdo celou akci zahájil společně se svým místopředsedou Karlem Horčíkem a zástupcem Magistrátu hl. m. Prahy Antonínem Léblem. Zmíněné osobnosti na slavnostním zahájení pražské fotbalové sezony 2016–17 předávaly ceny úspěšným střelcům nejvyšších pražských soutěží, pro něž byla rozhodně čest společně zapózovat fotografovi. Kromě této vzpomínky, diplomu

a pamětní plakety je jistě potěšila i poukázka na nákup kopaček v řádech tisíců. Prostor dostali podobně jako v minulých letech i zástupci klubů, které v tomto roce oslavily kulatiny. Kon-

krétně šlo o Meteor Praha VIII (120 let) a Sokol Kolovraty (90 let). V obou případech jde o obdivuhodný zápis do historie pražského fotbalu. Tak za rok zase na viděnou...

NEJLEPŠÍ STŘELCI PRAŽSKÝCH SOUTĚŽÍ

Pražská teplárenská přebor mužů

Petr Junek (SK Třeboradice Praha 9)

27 gólů

Přebor staršího dorostu

Martin Kašpar (SK Střešovice 1911)

29 gólů

Extrafotbal.cz přebor mladšího dorostu

Filip Manzac (TJ ABC Braník, o.s.)

19 gólů

Přebor starších žáků

Michal Bareš (SK Union Vršovice)

35 gólů

Přebor mladších žáků

Petr Müller (FC Háje JM)

42 gólů

Bohaté občerstvení nesmělo chybět.

Párty Leaders v akci

Na šestém ročníku Bierfestu, jak se zahájení sezony též říká, se objevily tyto mj. fotbalové osobnosti, které se postupně zapojily do oficiálního programu: Vítězslav Lavička, Michal Bílek, Jaroslav Šilhavý, Günter Bittengel, Horst Siegl, Erich Brabec, Tomáš Pešíř, Luděk Stracný, Dalibor Slezák, Miroslav Baranek či Tomáš Požár. Za pražský magistrát tentokrát přišel zastupitel Antonín Lébl.

PŘEHLED OCENĚNÝCH

PŘEBOROVÝ

Pražská
teplárenská

SPECIAL

KDO NAPODOBÍ
PŘEDNÍ KOPANINU?

ÚVOD

CO NÁS ČEKÁ V SEZONĚ 2016–17?

str. 14

TÝMY

FOTOGRAFIE VŠECH 16 ÚČASTNÍKŮ

str. 15–22

ROZPIS

PODZIMNÍ LOS NEJVYŠŠÍ PRAŽSKÉ SOUTĚŽE

str. 23

PŘEBOROVÝ SPECIÁL

HLEDÁ SE VÍTEŽ. ZN.: KANONÝR V SESTAVĚ VÍTÁN

KDO JE NEJVĚTŠÍM FAVORITEM PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽŮ MEZI TÝMY I STŘELCI?

Bude to v sezoně 2016–2017 trochu jiná soutěž. Pražská teplárenská přebor po dvou letech kralování opustila Přední Kopanina, která zamířila do divize. Hledá se nový vítěz, zároveň se čeká, kdo vyletí mezi kanonýry. A neměl by to být neřešitelný problém, „zájemců“ je dost. Zkusme najít aspoň částečné odpovědi na tyhle dvě zásadní otázky.

1. KDO VYHRAJE PŘEBOR?

Jak už bylo řečeno, trůn je volný, čeká se jen na to, kdo ho obsadí. Nad všemi zmiňovanými celky, s nimiž se do boje o první místo obecně počítá, ční vysoko pouze jeden: Třeboradice. Ty hrají nejvyšší pražskou soutěž šestým rokem – a nejhůře skončily na 6. místě. Nejlépe však čtvrtě...

Teď přišel čas pokusit se naplnit dávný třeboradický sen, který vytyčil bývalý reprezentant Václav Drobný, jenž byl u klubového vzestupu, ale v zimě 2012 tragicky zahynul na horách při noční jízdě na bobech. „Vašek jako cíl stanovit vyhrát přebor i pražský pohár. Cíle zůstávají i teď,“ říkal po Drobného smrti Pavel Kott, šéf Třeboradic.

Také proto se v každém roce s Třeboradicemi počítalo na nejvyšší pozice. Nejblíží byl tým v minulé sezoně, kdy v polovině těsně zaostával za Přední Kopaninou, ale na jaře výsledkově zkolaboval. Před sezonou však výrazně posílil: přišlo několik hráčů ze zaniklých Bohemians Praha. Ta největší jména jsou brankář Peter Bartalský a stoper Pavel Besta. Oba mají za sebou výraznou ligovou minulost. „Naším přáním je vyhrát přebor,“ říká i teď Kott. Na papíře mají Třeboradice rozhodně nejlepší kádr, teď to ještě potvrdit na hřišti.

Tradičně vysoko míří Královice, přeborový vítěz ze sezony 2013–2014. Tým hrajícího kouče a známého televizního experta Martina Hyského je dlouho pohromadě a těží z gólů velmi produktivní útočné letky Randa – Formáček – Pospíšil. „Musíme se koukat na sebe. Pak bychom určitě měli být mezi nejlepšími,“ ví Hyský.

Po prvním místě pokukují také na Uhelných skladech. No, pokukují... „Není se za co schovávat, chceme přebor vyhrát,“ vyhlásil sebevědomě kanonýr týmu Zdeněk Zmeškal.

Tím výčet opravdových favoritů končí, ale bylo by nespravedlivé nezminít ostatní. Udrží si běčko Motorletu skvělou formu z úvodu sezony? Prosadí se ambiciózní Dukla JM v historicky první přeborové sezoně? Překvapí Braník? A co Horní Měcholupy po letech ve vyšších soutěžích? Ani na tato mužstva by se nemělo zapomenout. Že by se do boje o „titul“ zapojil někdo další? To by byla malá senzace.

2. KDO SE STANE NEJLEPŠÍM KANONÝREM?

Stačí se podívat na poslední tři vítěze tohoto prestižního klání a o favoritech mezi střelci budete mít jasno. Tři sezony zpátky triumfoval Jakub Pospíšil z Královic (25 gólů), po něm Zdeněk Zmeškal z Uhelných skladů (41), v minulé sezoně pak Petr Junek z Tře-

boradic (27). Všichni jsou v klubech, ve kterých se jim v minulosti dařilo. I s ohledem na předchozí ročníky Pražská teplárenská přebor je zřejmé, že úspěch zaručí minimálně 25 gólů. Přibližme si všechny tři vyhlášené kanonýry.

JAKUB POSPÍŠIL. V minulé sezoně Královicím chyběl, pomáhal zachránit svůj mateřský klub Mukařov v okresním přeboru. Teď je 30letý rychlík z pravého křídla s přezdívkou „Jamie“ zpátky – a podle úvodu sezony se zdá, že v plné síle. „Je to pro náš způsob hry stěžejní hráč. My mu tam ze zálohy dáváme balony, on dává góly. A dávat je bude dál,“ myslí si Jiří Šmíd, kapitán Královic. V jejich dresu by se ovšem nemělo zapomínat ani na Pospíšilovo „dvojče“ v útoku Eduarda Formáčka a vyhlášeného exekutora standardních situací Tomáše Randu. Tohle ofenzivní komando nemá v přeboru dlouhodobě konkurenci.

ZDENĚK ZMEŠKAL. Po úspěšné sezoně to nebyl s Uhelnými sklady úplně bezbolestný „rozvod“. Zmeškal si zkusil třetí ligu v Novém Bydžově, působil také ve středočeských Bohemians Praha a třetiligovém Kolíně. A před touto sezonou možná trochu překvapivě ohlásil návrat mezi „Uh-lyře“. Ten ale nejdřív musela schválit kabina – i to byl důkaz, že ne všechno z minulosti bylo zapomenuto.

„Musím se omluvit klukům za ten tlak, co jsem tam na ně během posledního působení vyvíjel. Dřív jsem čerpal vodu, možná jde říct, že jsem chtěl vyhrát a šel jsem přes mrtvolu. Do klubu se vrací jiný útočník Zmeškal,“ povídal

před začátkem přípravy 30letý fotbalista. „Cítím se tady doma, ve třetí lize na to nemám herně, ani pohybově, to si musím říct. Přebor mi vyhovuje, jsem tady spokojený,“ přidal Zmeškal po utkání 4. kola, kdy dvěma góly zřídil výhru 3:2 nad Královicemi.

Spokojený Zmeškal = problémy pro všechny soupeře.

PETR JUNEK. Léta se o něm mluvilo jako o velkém střeleckém talentu, který byl ale ukrytý v Meteoru za tradičním kanonýrem Janem Fíčkem. I když už se o něm dobře vědělo z dob, kdy hrál za Meteor B, naplno září až v Třeboradicích: 27 gólů z poslední sezony je toho důkazem. K titulu nejlepšího kanonýra navíc došel bez jediného hatricku! O to je jeho výkon cennější. „V Třeboradicích mi sedlo, že hrajeme útočný fotbal, mám tady výborné spoluhráče, prostě mi to všechno vyhovuje,“ povídá 26letý Junek. „Kdyby to, co se týče nastřílených gólů, pokračovalo a já dával třeba pětadvacet branek za sezonu, tak bych byl spokojený. Možná by stačilo těch gólů i dvacet, abych neměl zase tak velké oči.“

Ale jsou tady i další adepti. V první řadě Miroslav Mašlej z ČAFC, dále pak Svatopluk Sýkora ze Zbraslavi, pokud se Motorlet B udrží na vítězné vlně, může z toho střelecky profitovat Ondřej Měška, nahoře by se mohl pohybovat i brankář Adam Trávník, stejně jako Vojtěch Šafránek, opora Uhelných skladů. Zajímavé bude sledovat i zlíčinského Ivana Mertu, pokud bude zdravý.

Třeba se objeví i někdo další. Máte nějaký tip? ■

FK ADMIRA PRAHA B

Sídlo klubu: Na pecích 46, 182 00 Praha 8 – Kobylisy

WWW.FKADMIRA.INFO

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: 16. MÍSTO

Tragický úvod se musí na mužstvu podepsat. Běčko Admiry si zadělalo na velké problémy.

Horní řada zleva: Miroslav Petrů – vedoucí týmu, Jaroslav Kvapil, Oleg Ermoshkin, Michal Jerhot, Petr Jackl, Jan Ondrůšek, Nikola Štochl, Dominik Němec, Melvin Vachoušek, Tomáš Čedík – trenér

Dolní řada zleva: Jakub Štefan, Lukáš Beníšek, Jakub Lupínek, Daniel Šindelář, Kamil Kániský, Tomáš Hybeš, Jakub Panýrek, Michal Fric

TJ ABC BRANÍK

Sídlo klubu: Za Mlýnem 1774/12, 147 00 Praha 4 – Braník

WWW.ABCBRANIK.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: 5. MÍSTO

Mužstvo, které se v přeboru velmi dobře etablovalo. Bývá chválené za pěkný herní projev. Přidají se výsledky?

Horní řada zleva: Martin Vališ – trenér, Vladimír Kodytek, Michal Šalanda, Marco Ceccarelli, Milan Cvrček, Marek Danko, Jan Kudláček, Jan Kučera, Jan Habětín, Pavel Rezek, Adam Trávník, Marek Bukovský – asistent trenéra, Jaroslav Mráz – vedoucí

Dolní řada zleva: Tomáš Pechar, Štěpán Kryštof, Marek Pilík, Matěj Mráz, Michael Mácha, David Světlík, Petr Louč, Jakub Kyselka, Lukáš Novák

ČAFC PRAHA

Sídlo klubu: K Vodě 2, 106 00 Praha 10 – Záběhlce

WWW.CAFCPRAHA.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **8. MÍSTO**

Malá přeborová jistota: obecně se Čafka řadí k tomu lepšímu, ale sráží ji malíčkosti. Letos to nebude jinak.

Horní řada zleva: Kateřina Medelská – masér, Michal Svoboda, Tomáš Kaliba, Tomáš Fízel, Martin Chvátal, Miroslav Mašlej, Martin Nagy, František Příbyl, Adam Mašek, Karel Procházka, Zdeněk Herink – trenér

Dolní řada zleva: Zdeněk Ulrich, Jan Kaliba, Martin Kameník, Jaroslav Nováček, Jiří Lukáš, Jan Micka, Martin Jerie, Lukáš Zahradník

SK ĎÁBLICE

Sídlo klubu: Kokořinská 400/34, 182 00 Praha 8

WWW.SKDABLICE.EU

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **13. MÍSTO**

Co se týče počtu diváků na domácích zápasech, hrál by nováček asi o titul. Elánu je taky dost, ale záchrana bude úspěch.

Horní řada zleva: Michal Křivánek – asistent trenéra, Pavel Máj, Jan Davídek, Lukáš Veselý, Denis Kurčík, Lukáš Fiala, Ondřej Novák, Filip Černý, Roman Kudláček, Tomáš Jankulár, Martin Průša – trenér, Michal Mošnička – předseda, Martin Jeřábek

Dolní řada zleva: Tomáš Michálek, Jaroslav Vrtiška – vedoucí týmu, Vojtěch Jiroušek, Filip Radomskiy, Jiří Dačík, David Blažek, Petr Hejna, Ondřej Mošnička, Dominik Cingel

FK DUKLA JIŽNÍ MĚSTO

Sídlo klubu: Mikulova 1594/4, 149 00 Praha 11

WWW.FKDUKLAJM.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **3. MÍSTO**

Tenhle tým by mohl být překvapením soutěže: atraktivní herní styl, velké osobnosti. Duklu pozorně sledujte!

Horní řada zleva: Václav Kotlík – vedoucí týmu, Václav Kudrna, Jan Slabý, Tomáš Novotný, Petr Hulínský, Jan Markuzi, Josef Bičaník, Matyáš Lafek, Martin Pařík, Marek Kožíšek, Petr Rabenseifer, Josef Světlík – trenér

Dolní řada zleva: David Křivský, Jiří Janoušek, Jakub Lafek, Vladimír Solař, Karel Kristen, Dominik Farkaš, Vlastimil Vidlička, Ondřej Kotlík

FC HÁJE JIŽNÍ MĚSTO

Sídlo klubu: K Jezeru 2, 149 00 Praha 4

WWW.FC-HAJE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **15. MÍSTO**

Klub tradičně sází na odchovance, ale bez opor, které přešly do Dukly JM, to bude mít složité.

Horní řada zleva: Jan Studenovský – trenér, David Dratva, Josef Hančíl, Vojtěch Vlasák, Martin Brož, Jan Novák, Jan Sojka, Tomáš Dub, Adam Šejnost, Vladimír Dvořák – asistent trenéra, Petr Lojda – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Lukáš Provazník, Luboš Hovorka, Tomáš Hrubý, Matěj Soucha, Jiří Petr, Vladimír Grešňakov, Martin Lojda, Jakub Nezbeda, Martin Tlustý

SK HORNÍ MĚCHOLUPY

Sídlo klubu: Hornoměcholupská 300, 109 00 Praha 15

WWW.SKHORNIMECHOLUPY.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **6. MÍSTO**

Po odhlášení z divize se čeká, jak se mužstvo předvede. Starosti se záchranou mít nebude, na špičku ale ještě nedosáhne.

Horní řada zleva: Michaela Jindrová – vedoucí týmu, Radek Nováček – zdravotník, Tomáš Vejr, Jakub Klír, Martin Borek, Tomáš Svoboda, Pavel Dejmeš, Ondřej Žitný, Josef Švimberský – asistent trenéra, Jakub Slezáček – trenér

Dolní řada zleva: Tung Nguyen, Jiřík Hynek, Michal Gračko, Valery Danko, Otakar Vágner, Tomáš Duka, Martin Bláha

TJ SOKOL CHOLUPICE

Sídlo klubu: Hrazanská 128, 143 00 Praha 4 – Cholupice

WWW.SOKOLCHOLUPICE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **11. MÍSTO**

Podivná forma, změny trenéra těsně před soutěží a konec opor. To nebyl signál, který by sliboval povedenou sezonu.

Horní řada zleva: Karel Říha – vedoucí, František Chytka, Daniel Potoček, Radek Janoušek, Josef Masner, Karel Dombi, Radek Zavadil, Milan Vančát, Tomáš Šmejkal, Jaromír Jindráček – trenér

Dolní řada zleva: Lukáš Habart, Zdeněk Špaček, Lennon Bera, Filip Janoušek, Matouš Vacík, Daniel Stibůrek

TJ SOKOL KRÁLOVICE

Sídlo klubu: Do Dolnic 72, 104 00 Praha 10 - Královice

WWW.SOKOLKRALOVICE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: 2. MÍSTO

Velmi zkušený tým, jehož sebevědomí posílilo i nové hřiště. Skvělá ofenziva bude opět rozdílovým faktorem.

Horní řada zleva: Petr Jeřábek, Martin Hyský – hrající trenér, Martin Pešek, Pavel Týlšar, Matouš Slováček, Luboš Horáček, Ladislav Šumský, Miroslav Šulitka – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Tomáš Paulů, Eduard Formáček, Jakub Pospíšil, Tomáš Randa, Jiří Šmíd, Aleš Hořícký, Michal Krejča

FK MOTORLET PRAHA B

Sídlo klubu: Butovická 35, 158 00 Praha 5 – Jinonice

WWW.FOTBAL-MOTORLET.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: 7. MÍSTO

Začátek měla rezerva divizního týmu výtečný. Společné tréninky by se měly projevit. Zajímavé mužstvo.

Horní řada zleva: Zdeněk Mikuš – trenér, Benjamin Novosad, Jiří Machurka, Antonín Tvrď, Ondřej Měska, Štěpán Hájek, Ladislav Brůžek, David Novotný, Radek Klouček, Ondřej Vrabec, Pavel Pacovský, Lubor Mírek – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Pavel Kalvas, Ondřej Stříbrský, Antonín Zítka, Martin Čácha, Jakub Jonáš, Sebastian Zdichynec, David Eppert, David Scharf, Vojtěch Burýšek

SK TŘEBORADICE

Sídlo klubu: Scheollerova 231, 196 00 Praha 9 – Třeboradice

WWW.SK TREBORADICE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **1. MÍSTO**

Kdy jindy než teď? Třeboradice mají unikátní příležitost i kádr na to, aby triumfovaly.

Horní řada zleva: Radomil Klouček – technický vedoucí, Jiří Tesař – trenér, Michaela Beránková – vedoucí týmu, Peter Bartalský, Petr Junek, Pavel Besta, Jakub Prebsl, Milan Čáp, Pavel Červenka, Josef Jedlička, Tomáš Pechač, Ivan Faitl, Pavel Kott – předseda klubu (s dcerou), Viktor Pařízek – manažer

Dolní řada zleva: Tomáš Kadlec, Petr Janda, Radek Farkaš, Petr Janda, Pavel Grznár, Petr Novák, Tomáš Kolínský, David Hruška

UHELNÉ SKLADY PRAHA

Sídlo klubu: Fabianova 1134/2b, 150 00 Praha 5

WWW.US-PRAHA.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **4. MÍSTO**

Tradičně vysoké ambice, kanonýr Zmeškal zpátky a při chuti. K velkému úspěchu však chybí širší kádr.

Horní řada zleva: Lukáš Zilvar, Jakub Majerčín, Adam Borský, Jiří Pivoňka, Zdeněk Zmeškal, Daniel Švorčík, Robert Hlavica – trenér, Antonín Kučera, Matěj Pártl, Martin Kozel – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Josef Mareš, Luděk Steinocher, Štěpán Hrazdíra, Milan Stolf, David Belán

FK ÚJEZD NAD LESY

Sídlo klubu: Sulovická 998, 190 16 Praha 9

WWW.FKUJEZD.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **10. MÍSTO**

Náročný trenér Šafr, všeobecný elán po návratu do přeboru, střelec Mustedanagič. Tým se v pohodě zachrání.

Horní řada zleva: Milan Šafr – trenér, Daniel Hlubuček, Radek Matoušek, Vratislav Kohout, Dominik Cikhart, Aidin Mustedanagič, Radek Lukeš, Jan Daniček, Petr Příhoda, Vladimír Lacina – vedoucí týmu, Vratislav Kohout st. – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Vojtěch Bartoněk, Matěj Veselovský, Milan Fišer, Petr Kovář, David Snop, David Znamenáček, Michal Kovář, Josef Šimek

SK UNION VRŠOVICE

Sídlo klubu: Na Vrších 1/1503, 100 00 Praha 10

SKUNIONVRSOVICE.WEBNODE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **14. MÍSTO**

Letité vršovické trápení zní: chybí kanonýr. V obraně patří klub k nejlepším, ale jen to nestačí.

Horní řada zleva: Jaromír Tomaides – trenér, Petr Maha, Radek Povejšil, Jakub Valenta, Karel Protivinský, Jan Šimr, Jakub Kučera, Jakub Kaiser, Vladimír Šimr – vedoucí a asistent trenéra, Miroslav Fišer – sekretář klubu

Dolní řada zleva: Michal Turek, Vojtěch Polan, Martin Humpl, Patrik Tomaides, David Petržílka, Radek Kříž, Martin Pavlíček, Jan Špaček, Jan Havelka

SK ZBRASLAV

Sídlo klubu: Pod Havlínem 1302, 156 00 Praha 5 – Zbraslav

SKZBRASLAV.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **9. MÍSTO**

Zbraslav trochu připomíná anglické celky: doma za všech okolností nepříjemně, venku poloviční.

Horní řada zleva: Martin Vnouček – trenér, Jan Votava, Jiří Dlouhý, Svatopluk Sýkora, David Konečný, Radek Souček, Zdeněk Trkovský, Jan Mandlík, Štěpán Pyszný, Radek Činovec, Antonín Rákosník – vedoucí týmu a sekretář

Dolní řada zleva: Michael Žizka, Ondřej Sedláček, Jakub Štoček, Tomáš Štengl, František Kocourek, Jan Šafář, Martin Kudrna, Jan Strnad

FC ZLIČÍN

Sídlo klubu: Na Radosti 242, 155 21 Praha 5 – Zličín

WWW.FCZLICIN.CZ

Odhad umístění v sezoně 2016–17 podle Speciálu: **12. MÍSTO**

Na Zličín přišly po pádu z divize chudší časy. Minulá sezona nebyla povedená, ani teď se nedají čekat zázraky.

Horní řada zleva: Oldřich Šťastný – kustod, Michal Kubina, Ivan Merta, Martin Krejčí, Marek Konečný, Mykhaylo Karabín, David Schopf, Aleš Rosendorf, Richard Valoušek, Aleš Kubina – vedoucí mužstva, Martin Hořejší – trenér

Dolní řada zleva: Leonardo Barbosa da Silva, Petr Horálek, Jan Šindelář, Martin Kubina, Martin Minařík, Jakub Jíra, Jan Roubíček

Pražská teplárenská

S E R V I S

ROZPIS PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU

1. KOLO

ČAFC – Uh. sklady
Háje – Újezd n.L.
Vršovice – Dukla JM
Královice – Zličín
Admira B – Třeboradice
Řáblice – H. Měcholupy
Cholupice – Braník
Zbraslav – Motorlet B

2. KOLO

3:5 Uh. sklady – Řáblice
0:2 Zličín – Cholupice
1:0 Braník – Vršovice
5:1 H. Měcholupy – Háje
0:2 Motorlet B – Dukla JM
3:1 Újezd n.L. – Královice
1:5 Zbraslav – Admira B
0:4 Třeboradice – ČAFC

3. KOLO

2:1 ČAFC – Zbraslav
1:3 Háje – Uh. sklady
3:0 Dukla JM – Braník
3:2 Vršovice – Zličín
2:2 Královice – H. Měcholupy
0:2 Řáblice – Třeboradice
8:2 Admira B – Motorlet B
3:0 Cholupice – Újezd n.L.

4. KOLO

3:1 H. Měcholupy – Cholupice
1:0 Zličín – Dukla JM
4:2 Uh. sklady – Královice
0:0 Admira B – ČAFC
1:0 Újezd n.L. – Vršovice
1:5 Zbraslav – Řáblice
0:2 Motorlet B – Braník
4:4 Třeboradice – Háje

5. KOLO

ČAFC – Motorlet B
Háje – Zbraslav
Dukla JM – Újezd n.L.
Vršovice – H. Měcholupy
Královice – Třeboradice
Braník – Zličín
Cholupice – Uh. sklady
Řáblice – Admira B

6. KOLO

Sobota 17. září:
10.15 ČAFC – Řáblice
10.30 Uh. sklady – Vršovice
Neděle 18. září:
15.00 Admira B – Háje
17.00 Zbraslav – Královice
17.00 H. Měcholupy – Dukla JM
17.00 Motorlet B – Zličín
17.00 Újezd n.L. – Braník
17.00 Třeboradice – Cholupice

7. KOLO

Sobota 24. září:
10.30 Dukla JM – Uh. sklady
10.30 Zličín – Újezd n.L.
10.30 Háje – ČAFC
10.30 Vršovice – Třeboradice
14.30 Královice – Admira B
16.30 Braník – H. Měcholupy
Neděle 25. září:
16.30 Cholupice – Zbraslav
16.30 Řáblice – Motorlet B

8. KOLO

Sobota 1. října:
10.15 ČAFC – Královice
10.30 Uh. sklady – ABC Braník
Neděle 2. října:
15.00 Admira B – Cholupice
16.30 Řáblice – Háje
16.30 H. Měcholupy – Zličín
16.30 Motorlet B – Újezd n.L.
16.30 Zbraslav – Vršovice
16.30 Třeboradice – Dukla JM

9. KOLO

Sobota 8. října:
10.30 Zličín – Uh. sklady
10.30 Háje – Motorlet B
10.30 Dukla JM – Zbraslav
10.30 Vršovice – Admira B
14.30 Královice – Řáblice
16.00 Braník – Třeboradice
Neděle 9. října:
16.00 Újezd n.L. – H. Měcholupy
16.00 Cholupice – ČAFC

10. KOLO

Sobota 15. října:
10.15 ČAFC – Vršovice
10.30 Uh. sklady – Újezd n.L.
10.30 Háje – Královice
Neděle 16. října:
15.00 Admira B – Dukla JM
16.00 Třeboradice – Zličín
16.00 Zbraslav – Braník
16.00 Motorlet B – H. Měcholupy
16.00 Řáblice – Cholupice

11. KOLO

Sobota 22. října:
10.15 H. Měcholupy – Uh. sklady
10.30 Vršovice – Řáblice
10.30 Zličín – Zbraslav
10.30 Dukla JM – ČAFC
14.30 Královice – Motorlet B
15.30 Braník – Admira B
Neděle 23. října:
15.30 Cholupice – Háje
15.30 Újezd n.L. – Třeboradice

12. KOLO

Pátek 28. října:
10.15 ČAFC – Braník
10.30 Háje – Vršovice
Sobota 29. října:
14.30 Královice – Cholupice
Neděle 30. října:
14.30 Řáblice – Dukla JM
14.30 Motorlet B – Uh. sklady
14.30 Admira B – Zličín
14.30 Zbraslav – Újezd n.L.
14.30 Třeboradice – H. Měcholupy

13. KOLO

Sobota 5. listopadu:
10.15 H. Měcholupy – Zbraslav
10.30 Vršovice – Královice
10.30 Dukla JM – Háje JM
10.30 Uh. sklady – Třeboradice
10.30 Zličín – ČAFC
14.00 Braník – Řáblice
Neděle 6. listopadu:
14.00 Újezd n.L. – Admira B
14.00 Cholupice – Motorlet B

14. KOLO

Sobota 12. listopadu:
10.15 ČAFC – Újezd n.L.
10.30 Háje – Braník
Neděle 13. listopadu:
14.00 Řáblice – Zličín
14.00 Admira B – H. Měcholupy
14.00 Motorlet B – Třeboradice
14.00 Dukla JM – Královice
14.00 Zbraslav – Uh. sklady
14.00 Cholupice – Vršovice

15. KOLO

Čtvrtek 17. listopadu:
13.30 Třeboradice – Zbraslav
Sobota 19. listopadu:
10.15 H. Měcholupy – ČAFC
10.30 Zličín – Háje
13.30 Uh. sklady – Admira B
13.30 Dukla JM – Cholupice
13.30 Braník – Královice
13.30 Motorlet B – Vršovice
Neděle 20. listopadu:
13.30 Újezd n.L. – Řáblice

Pozn.: Termíny zápasů jsou bez záruky, mohou se změnit. Aktuální informace sledujte na www.fotbalpraha.cz.

Přeborový speciál připravili: Lukáš Vrkoč, Radim Trusina, Pavel Jiřík st., Jiří Ipser

INZERCE —
FSG **SVOBODA
ŠTEINFELD**

Bezpečné teplo vašeho domova

www.ptas.cz

Pražská
teplárenská

STŘÍDÁNÍ

FYZIČKOU NIKOHO NEPŘEJEDEME

TOMÁŠ FITZEL NAVAZUJE NA OTÁZKY TOMÁŠE SOUČKA

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Aktuální střídání má velmi pikantní příchuť. Může se totiž snadno stát, že Tomáš Souček nahradí bývalého protihráče TOMÁŠE FITZELA i přímo na hřišti – jsou z nich totiž čerství spoluhráči v Čafce. Jejich minirozhovor doplněný otázkami Speciálu je zde...

■ Jaké jsou cíle a ambice Čafky do nové sezony?

Hrát dobrý fotbal a pokud možno se tím i bavit a dostávat méně gólů než v loňské sezoně. I když se nám začátek zrovna nepovedl, tak si myslím, že minimálně do první pětky jsme schopni se dostat.

■ Na co budete nejvíc spoléhat?

Nejspíš na zkušenosti, protože asi budeme mít jeden z nejstarších týmů v přeboru. A rozhodně jeden z nejtěžších. (směje se) Musíme hrát zodpovědně, vpředu si většinou nějaké šance vytvoříme, ale když každý zápas dostaneme tři góly a ještě si je dáme pomalu sami, tak moc vyhrávat nemůžeme.

■ Hecujete se, kdo předhoni vyhlášeného týmového střelce?

Jestli myslíte Míru Mašleje, tak toho hecuju hlavně já, aby se už konečně rozběhnul, že v chůzi ty góly dávat nebude! Jinak Honza Micka na sebe rád bere zodpovědnost a konečně by se měli začít víc a pravidelně prosazovat ti mladší kluci jako Jerie nebo Nováček. Také Tomáš Souček nám snad pomůže.

■ Jak probíhala příprava a jak si bude tým stát po fyzické stránce?

Příprava proběhla poměrně v klidu a v menším počtu, než se asi počítalo. Je smutný, že jako ty starší ročníky jsme automaticky na prvním tréninku a mladší si jezdí dál po dovolených. Pak nás jede na zápas horko těžko 11 lidí a logicky ta hra k ničemu není a výsledky už vůbec ne. Na přebor to asi pořad stačí, ale že

bychom někoho měli přejet fyzickou, to si nemyslím.

■ Jste osobně tím, kdo přípravu nemusí, nebo výjimka potvrzující pravidlo? Co vám třeba nevadí?

Já nemusím přípravu bez balonu, protože veškeré běhání se dá udělat na hřišti při hře a s míčem u nohy. Takže nějaký schody nebo výběhy do kopce fakt nemám rád. (usmívá se)

■ Odchodil jste vše poctivě?

Odchodil, to je to správné slovo! Pár tréninků jsem vynechal, ale jak jsem už říkal, já si myslím, že by se o tu sestavu měli poprat ti mladší a odehrát většinu přípravných zápasů, ne že přijdou týden před soutěží a pak jsou dotčený, že třeba nehrajou.

■ A jak vůbec zvládáte kombinovat fotbal s futsalem?

S věkem je to horší, takže už moc nezvládám. Loni jsem odešel z Kladna do Litoměřic do druhé ligy, abych tam nemusel jezdit třikrát týdně, ale letos se týmy v soutěžích prohodily, takže

jsem zatím ani nezačal a nevím, jestli ještě začnu na téhle úrovni. Ono začínat trénovat v hale už od půlky července není nic moc, takže uvidíme, jak to bude vypadat během podzimu, případně bych něco vymyslel ještě v zimě, zatím mi to nechybí.

■ Jak dlouho futsal hrajete?

Hrál jsem první ligu čtyři roky ze Benago, další čtyři v Kladně a ještě dřív za mladý Viktorky Žižkov, odkud mě Beni (majitel Benaga – pozn. red.) vykoupil před devíti lety. Momentálně jsem hráčem Gardenline Litoměřice.

■ Co je prioritou? Fotbal, nebo futsal?

Když jsem hrál fotbal v Rakousku, tak to byl spíš futsal, protože jsem nemusel nikde v týdnu trénovat a jezdil tam jen v neděli na zápasy. Ale postupně zase do popředí přicházel fotbal kvůli tréninkům na Čafce, co mám kousek od baráku. Takže teď zase fotbal a futsal jen když bude nálada a hlavně síly.

Nadchl pro fotbal i přítelkyni?

Je vidět, že Tomáš rád vyrazí kamkoliv do hlediště.

STŘÍDÁNÍ

TOMÁŠ FITZEL

KAREL KRISTEN

„Jak se ti hraje přebor ve tvém věku? Co ti řekla paní doma na galapředstavení se čtyřmi góly v úvodu soutěže? A co malý fotbal, jak vzpomínáš na MiniEuro před dvěma lety?“

Když je brankář už překonán... Tohle je jeden z našich tří nešťastných okamžiků ve finálovém utkání s Brazílií v Chile.

LEGENDA

VILIAM SCHROJF: „GUMÁR“ BYL ZE STRAŠNIC

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Navyklý podtitulek Legenda dnes tak docela nesedí. VILIAM SCHROJF sice v Praze přišel na svět, vyučil se tu brankářskému řemeslu, fotbalovou osobností – československou i světovou – nepochybně byl, ale za rodné město si zachytil jen jako junior. A tak na něj dnes vzpomínáme ne jako na hvězdu, která v metropoli sbírala fotbalové vavříny, ale jako na borce, kterého si nepochopitelně nechala vyfouknout přímo před nosem...

Začínal v někdejší strašnické Admiře XIII. Mezi tyče se poprvé postavil v osmi letech. Zprvu ho odtamtud o trochu starší spoluhráči vyháněli: jsi prcek, žádněj vysokej míč nechytíš! Nehádal se, jen mu oči blýskaly vztekem. Já vám ukážu! Když se rok s rokem sešel, už chytal za žáky. A ve čtrnácti za první mužstvo! Brankářský post v dorostu ani pak nikomu nepustil. Stávalo se, že jeden mač odchytil v sobotu, druhý v neděli po ránu, třetí po obědě. A stále toho neměl dost.

PRAHA SLEPOTOU RANĚNÁ

Ve Strašnicích tehdy sídlila i žižkovská Viktorka, pověstná věčně prázdnou pokladnou, která jí zneumožňovala nákup hotových hráčů. Zato měli její vyhlášení vyhledavači talentů zmapovaný kdejaký pláček široko daleko. Na Admiru mohli kamenem dohodit. Jak se jim mohlo stát, že rodící se gólmanský zážrak unikl jejich pozornosti?

Ale to platilo také o ostatních předních pražských klubech. Když Vildová

táhlo na dvacátý rok, chytal v juniorském výběru hlavního města. Snímek mužstva, na kterém byl i on, se dokonce roku 1951 objevil ve sportovním týdeníku Ruch. Co na to Sparta, Slavia, Bohemka, tehdy ještě ligová karlínská Čechie nebo stále výborné Nusle? Nic, nic, nic!

V těch časech se ještě ručkovalo až v jedenadvaceti. Když roku 1952 přišel Vildův čas, měly pražské vojenské týmy ligového ATK a jeho farmy, o stupeň níže hrajícího ÚDA (po roce se sloučily pod jménem druhého z nich), ve společném kádru půl tuctu brankářů. Proč tehdejší fotbalová Praha nedovedla zařadit v improvizovaných strahovských kasárnách kavalce i pro nadaného brance Schrojfa? Povolávací rozkaz ho nakratičko zavedl do leteckého útvaru, jehož muž-

stvo nehrálo ani v krajském mistrovství. Co chybělo, aby z toho byl začátek konce nadějných vyhlídek? Naštěstí se v Olomouci právě začal tvořit tým armádního letectva, Křídla vlasti. A jeho zvědové objížděli letecké posádky...

DVA PRAŽSKÉ DEBUTY

Širší veřejnosti se Křídla poprvé představila ke Dni letectva 1952 na Strahově vítězstvím nad VP Berlín 7:1. Tři novicové velké scény se líbily nad jiné: v záloze Tadeáš Kraus z Trince, ve středu obrany Jiří Hledík ze Slavoje Pardubice a v brance Schrojf. Jak to tehdy chodilo, bylo prominentní mužstvo zařazeno rovnou do I. ligy. Stačilo pár zápasů, aby bylo jasné, že ti tři patří na svých postech k jejím esům.

Před finálovým utkáním MS 1962 v Chile: zleva stojí Tichý, Masopust, Popluhár, SCHROJF, Pluskal a Novák, před nimi Pospíchal, Scherer, Kadraba, Kvašňák a Jelínek.

VILIAM SCHROJF 2. 8. 1931 – 1. 9. 2007

Post: brankář

Hráčská dráha: 1940 Admira Praha XIII, 1952 VSJ Liberec a Křídla vlasti Olomouc, 1954 Slovan Bratislava, 1966 Lokomotiva Košice, 1967 Slavia Melbourne; hrající trenér v Rakousku, 1969 First Vienna, 1973 ASV Kittsee (do roku 1977)

Bilance v lize: 14 ročníků v letech 1953 až 1967, 297 utkání

Mistrovský titul: 1955

Mezistátní utkání: 39 utkání v letech 1953 až 1965; účastník MS 1966 (2. místo, nejlepší brankář soutěže) a ME 1960 (třetí místo)

Další hráčské úspěchy: vítěz Československého poháru 1962 a 1963

Viliam Schrojf, jeden z nejlepších brankářů společné československé fotbalové historie

Přezdívka, kterou mu přišel bratislavský trenér Leopold „Jim“ Štašný, seděla – Vilda byl pružný a ohebný jako dětská hračka z gumy.

Kolik takových závarů se odehrálo před naší brankou už v úvodním utkání chilského světového šampionátu se Španělskem (1:0) – ale Schrojf byl vždy na místě!

Devětatřicet zápasů v brance reprezentačního mužstva v letech, kdy ji hájili také Břetislav Dolejší, Imrich Stacho nebo Pavel Kouba, hovoří jasnou řečí.

Viliam měl za sebou pouhý tucet ligových střetnutí, když Strahov viděl i jeho reprezentační křest. S Maďary jsme prohráli 1:5, ale on se postavil do branky až ve druhé půli a dostal jen jeden gól – od v té době už světově slavného Ference Puskáse.

Ještě ani teď Praha nezabrala! Když na podzim 1954 dostříhal metr, stal se na dlouhá léta jeho dalším údělem bratislavský Slovan. A ještě roku 1966 pomohl zachránit před propadlým košíčkem Lokomotivu.

Padesátá léta patřila v reprezentaci Břetislavu Dolejšímu a Imrichu Stachovi. Až když se národního mužstva ujal Rudolf Vytlačil, který brankáře ze Strašnic trénoval už v Křídlech, přišel Vildův čas. Roku 1960 byl jedničkou týmu, který ve Francii skončil třetí v mistrovství Evropy. Patřil pak k hrdinům úspěšné kvalifi-

kace pro MS 1962 i samotného šampionátu. Popravdě: zápasy v základní skupině se Španělskem, ve čtvrtfinále s Maďarskem (oba 1:0) a v semifinále s Jugoslavií (3:1) nám vyhrály především jeho fantastické zákroky.

Bezprostředně před finále s Brazílií byl vyhlášen nejlepším brankářem mistrovství. Ať už šlo o dílo nesportovního záměru, nebo jen nezměrné neobratnosti pořadatelů, Vildu ocenění v tu nejnepravděpodobnější chvíli pořádně rozhodilo. Podlehli jsme 1:3...

V národním mužstvu skončil o tři roky později po nešťastném gólu v nové kvalifikaci s Rumunem (0:1). Ve třiatřiceti, na gólmana zbytečně brzy. Nějak se jeho kiky měřily jiným metrem než ostatním.

Byl skvělý. Jedinečný. Škoda jen, že Praha plody té jeho slávy nesklízela. ■

DROBNÉ KLEPY

KOLIK JE TO PRSTŮ?

Jedna z mnoha historek o svérázných Vytlačilových trenérských metodách: V úvodním utkání na MS 1962 byli proti nám Španělé snad dvousetprocentními favority. A jak by ne? Uprostřed obrany Santamaria, na pravé straně útoku Del Sol a Puskás, na levé Suarez a Gento... Však nás také po celý zápas mačkali, ale celý tým dobře bránil a Schrojf byl neprůstřelný. Jednu chvíli si proti němu Martinez ve vzdušném souboji pomohl i loktem a Vilda byl chvíli grogy. Trenér se nad ním sklonil a ukázal mu ruku

s roztaženými prsty. „Kolik je to prstů?“ Brankář ho znal dlouhá léta, ale otázka ho přece jen vyvedla z míry. „Pět,“ řekl po malém zaváhání. „Fajn. Můžeš chytat dál!“

AUTOMECHANIKEM U PROTINOŽCŮ

Ke konci šedesátých let se začalo blýskat na lepší časy. Hrdinové z Chile směli za zásluhy jako první na samém sklonku kariéry odejít do angažmá v zahraničních klubech. Vildu ta nová vlna zanesla roku 1967 až do Austrálie, cesty myšlení

totalitního režimu byly ovšem vskutku nevyzpytatelné – podobně jako Jiří Kadřaba do Vídně tam formálně odešel za prací. Automobily v Melbourne opravdu opravoval, a tak mohl ve vši počestnosti chytat za tamní amatérskou Slavii...

SCHROIF, SCHROIFF, ŠROJF, SCHROIF, SCHROJF...

Všechny tyhle podoby jeho příjmení se daly leckde číst skoro po celou dobu jeho působení v národním mužstvu. A kdyby jen v novinách... Viliam se mohl na požádání prokázat všemožnými prů-

kazy a legitimacemi, ve kterých se případ od případu jmenoval trochu jinak. Bral to s humorem. Víc ho mrzelo, když se dozvídal, jak i mnozí pražští fanoušci tvrdí, že je rodilý Slovák. Často při tom argumentovali také nečeskou podobou jeho křestního jména. Jednou, to už po návratu ze svých zahraničních fotbalových vandřů, si posteskl: „Mám já to osud. Češi mě mají za Slováka a Slováci zase za Čecha..."

Viliam Schrojf byl prostě Čechoslovák – a nejenom na trávnících mezistátních zápasů.

Jozef Jarabinský se zanedlouho po senzačním pohárovém mači dvou spartánských týmů posunul do áčka. Snímek ho zachytil v boji se zadáky Lokomotivy Košice.

HISTORIE

REZERVA V POHÁROVÉM FINÁLE!

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU: JAK SE SPARTÁNSKÉ BÉČKO VYTÁHLO NA I. LIGU

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

V lize 1970–71 se spartánům dvakrát nedařilo. Už druhý rok hledali alespoň obstojnou náhradu za Andreje Kvašňáka, který odešel do belgického Mechelenu, ale byla to marnost nad marnost. Po podzimní polovině soutěže byli až osmí. Když však v listopadovém čtvrtfinále Českého poháru vyřadili Duklu 1:0, otevřela se před nimi vidina návratu do evropských soutěží!

Mezi poslední čtyři s nimi postoupila Škoda (dnes opět Viktoria) Plzeň, která se k přezimování zabydlela na nejnižší příčce prvoligové tabulky, dále ve II. lize jen mírně nadprůměrný Jablonec a spartánské béčko, v té samé soutěži jedenácté.

Kdo by tenkrát pochyboval, že se česká trofej stane kořistí rudých? Dál už by zbýval jediný schod do Evropského poháru vítězů národních pohárů. Pokud by ovšem k tomu vůbec bylo třeba ten poslední krok udělat, protože podzimní půlmistři z Trnavy dávali zřetelně najevo, že hodlají bratislavskému Slovanu vyrvat mistrovský titul, který jim patřil již v letech 1968 a 1969. A rázně směřovali k double, jež by dokořán otevřelo druhou evropskou cestu Spartě. Tedy přesněji: novému držiteli Českého poháru...

BLESK Z ČISTÉHO NEBE

Ještě ke všemu šel Letenským na ruku i los: v semifinále jim předhodil jejich vlastní béčko. Fanoušci, kteří toho dne vážili cestu na stadion, se těšili, že

se jim za jedno vstupné pěkně pohromadě představí celý široký hráčský kádr klubu. To se také stalo. Čeho se však nenadáli, byla bitva o každý míč, která se na trávníku odehrála místo očekávaného pohodového fotbálku s odevzdaným sparingpartnerem. A co je už vůbec nemohlo napadnout, byl průběh boje a jeho výsledek! Šok – jinak se to říci nedá.

Béčko, vedené trenérem Zdeňkem Ročkem, se do prvního mužstva pustilo pěkně od podlahy. Zkušený kouč elitního souboru Karel Kolský se mračil ještě o hodně víc než v jiných zápasech, ale to bylo všechno, co s tím v té chvíli mohl dělat. V poločase vedla druhá garnitura 2:0. Hleděště zatím zůstalo v klidu – přece dá rozum, že se to po přestávce otočí. Kam by to vedlo, kdyby béčko podrazilo svému áčku nohy na cestě za pohárem?

Jenže se nic neotočilo. Domluva v šatně viditelně vytočila rudé do vyšších obrátek, ale bílí jim dál vzdorovali s neměnnou houževnatostí a důsledností. A když už se první liga dostala

do šancí, gólman rezervy Václav Dyk pochytil chvílemi i to, co se zdánlivě nedalo. Mohlo být ještě hůř, kdyby sudí neodpustil áčku jasnou penaltu a na druhé straně kdyby jí pak nedaroval šanci, kterou předtím béčku odepřel. Rudí tak alespoň z hodně přísně nařízeného pokutového kopu zhruba deset minut před koncem snížili na 1:2. Víc už nedokázali...

Vyřazení prvoligového mužstva vyvolalo v táboře příznivců Sparty bouři rozhořčení. Co si to ti bažanti dovolili? Všechno hněv se pochopitelně obrátil proti jejich trenérovi. Velký klubista Roček z toho byl upřímně nešťastný. Všem kolem stále říkal: „*Ti jen hráli, co jsem od nich chtěl, a byli na sebe náramně pyšní, jak jim to šlape. To jsem jim měl nařídit, aby druhou půli vypustili?*“

TŘI MINUTY OD EVROPY

Druhé semifinále v Jablonci skončilo 1:1. V té době se v našich pohárech neprodužovalo, ale o vítězi rozhodoval rozstřel po pěti kopech z penaltové značky; exekutorem celé pětky byl vždy jeden hráč. Západočeši tu sérii vyhráli 5:4 a čekalo je národní finále – to už na dva zápasy – se spartánským béčkem.

Ve prvním klání v Plzni šli domácí už ve 2. minutě do vedení, ale nakonec museli vzít zavděk plichtou 1:1.

Praha zbystřila a do tváří spartánských fanoušků se vrátily široké úsměvy. Když odvetu na domácí půdě dobře dopadne, Letná bude znovu mít evropský pohár číslo dvě! Na tribunách se podle některých pramenů sešly dvě, podle jiných dokonce tři tisícovky diváků. A Ročkovi mladíci, povzbuzeni návštěvou, na jakou nebyli zvyklí, znovu čarovali. V prvním dějství Josef Bouška šikovně přihrál Jozefu Jarabinskému a bylo to 1:0. Po změně stran Plzeňáci vyrovnali, ale potom je znovu srazil do kolen volný přímý kop Václava Kuchaře. A když Jarabinský po dravém úniku přidal třetí gól, diváci byli nadšením bez sebe. Už se zdálo, že málem ztracená šance se vrací na Letnou!

Leč nakonec se nevrátila (i když Trnava nakonec opravdu vyhrála ligu i Československý pohár). Pět minut před koncem viktóriáni snížili a tři minuty nato se jim podařilo vyrovnat na 3:3. Na rozstřel Roček vyslal osvědčeného ostrostřelce Václava Zemana a ten proměnil všech pět pokusů. To samé ale dokázal i plzeňský Jiří Hoffman, který už předtím zrušil dvougólový náskok Sparty B.

Kde zůstaly staré zlaté časy, kdy se ultimativní zápasy prodlužovaly? Teď došlo na los – ve finále soutěže! A ten přiklil Český pohár Plzni...

Zdeněk Roček, trenér spartánského béčka, při efektním a úspěšném zákroku v podzimním ligovém derby roku 1949, kdy rudí porazili červenobílé 5:0.

Letenské béčko pokořilo v II. lize nejednoho zdatného soupeře, ale jeho domácí úspěchy se odehrávaly před takto „zaplněnými“ tribunami. Na snímku je vpravo Petr Žadný.

Spartánský reprezentant Bohumil Veselý uniká stoperovi a kapitánu Dukly Václavu Samkovi v lize 1971–72 (2:1).

A tady je zcela vlevo Bohoušův mladší bratr Josef v utkání béčka s Duklou Olomouc (0:1). Podobu nezapře.

DOBOVÉ STŘÍPKY

V ZAJETÍ NESMYSLNÝCH REGULÍ

Už jsme v tomto seriálu vzpomněli na podzim 1951, kdy v nesmyslné vyřazovací soutěži o postup do ligy Sparta B zakopla až o poslední překážku. A právě tenkrát Slavia poprvé sestoupila! Vyjít tehdy druhému týmu rudých postup, bylo by se v následujícím ročníku tradiční derby „S“ hrálo v podobě Sparta A – Sparta B. A kdo by za to mohl? Ten, kdo vpustil béčka do soutěží, aniž by rozhodnutí limitoval pojistkou, že nemohou s prvním týmem hrát v jedné soutěži. To se zařizovalo až dodatečně...

A stejně nesmyslné byly o dvě desetiletí později pohárové regule, které umožnily, aby i vítěze mohl určit los a aby na sebe narazila mužstva stejného klubu. Kdyby to tehdy béčko áčku nechalo, bylo by to lepší než to, k čemu došlo? A kdyby bylo postoupilo do Evropy – jak by si s tím poradila chudinka UEFA? Co kdyby trvala na tom, aby její pohár opravdu hráli ti, co si postup vybojovali? To jsou paradoxy...

POCTIVÝ TRENÉR, NEBO ZRÁDCE?

Vytáhlý gólman Zdeněk Roček přišel na Letnou na prahu roku 1948 z Meteoru

VIII, ale začínal v Kyjích. Branku Sparty spolehlivě hájil dlouhá léta, i když se o ni vždy dělil s vyhlášenými borci: nejprve s Karlem Horákem, pak s Karlem Čapkem, Andřem Houškou starším a nakonec s Miroslavem Čtvrtníčkem. Několikrát byl nominován i do reprezentačního béčka nebo mužstva Prahy. Jako trenér po úspěšné práci s béčkem krátce působil také u prvoliigového týmu, ale bylo to v době, kdy se Sparta propadala do stále hlubší krize, která v roce 1975 zákonitě skončila sestupem. Trenéři se v těch letech často střídali jako apoštolové na orloji.

JEDENÁCT STATEČNÝCH

Pražskou finálovou odvetu Českého poháru Sparty B s Plzní, kterou v té době trénoval Jiří Rubáš, málem vyhrála jedenáctka Dyk – Tenner, Kovář, Kuchař, Rosický (Tomášův otec) – Josef Bouška, Badin – Tintěra, Josef Veselý, Zeman, Jarabinský. Pamětníci si většinu těch borců ještě dnes dobře vybaví, vždyť osm z nich později prošlo i provoligovým týmem. A Josef Jarabinský se nakonec proměnil v jednoho z nejúspěšnějších trenérů.

M L Á D E Ž

HARMONIKÁŘ, CO TVRDÍ MUZIKU

DENISE JIŘÍHO KOČOVSKÉHO ZE SOKOLA ŘEPY CHARAKTERIZUJE DŮRAZNÁ HRA I ORIGINÁLNÍ KONÍČEK

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV D.J. KOČOVSKÉHO

Buldočí typ hráče, který neuhýbá ze soubojů a hodně toho naběhá. Taková je základní charakteristika DENISE JIŘÍHO KOČOVSKÉHO, desetiletého univerzála ze Sokola Řepy. Zarputilý záložník, jehož výhodou je fakt, že kope levou nohou, má podobně jako mnozí jeho vrstevníci velký sen: zahrát si za Barcelonu. A kdyby se rozhodl žít jinak než fotbalem, možná o něm v budoucnu uslyšíte v souvislosti s muzikou. Jeho velkým koníčkem je totiž hra na tahací harmoniku.

■ Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:

Už ve čtyřech letech, když jsem začal kopat do balonu, jsem přesvědčil rodiče, aby mě přivedli nejprve na trénink do předpřípravky Motorletu. Rok nato jsem pokračoval v Řepích v mladší přípravce.

■ Důležité kroky v kariéře:

Když jsme začali jezdit na naše první turnaje, tak o mě projevil zájem ABC Braník a FK Motorlet, kde jsem absolvoval i pár tréninků. Poslední velkou výzvou byla pozvánka od trenéra Sparty na tréninky na Strahově a následně mezinárodní turnaj na Slovensku. Zatím jsem se však rozhodl zůstat v Řepích, když není možnost střídavých startů.

■ Nejoblíbenější trenér:

Můj táta, i když mi nic nedaruje.

■ Fotbalový vzor:

Lionel Messi.

■ Oblíbený klub:

FC Barcelona.

■ Neoblíbený klub:

Baník Ostrava kvůli předváděné hře v uplynulé sezoně a chování jeho fanoušků.

■ Poslední výsledek A-týmu mužů Řep v sezoně:

Myslím že 3:1 výhra, ale s kým, to se mě neptejte.

■ Jaký nejlepší zápas kdy osobně odehrál:

Během zimní přestávky jsme hráli zimní turnaj Winter Cup na Přední Kopanině a všechny zápasy byly super, jelikož jsme všechny soupeře v základní skupině i ve skupině o konečné umístění porazili a celý turnaj vyhráli.

■ Jaký nejlepší zápas kdy viděl:

Sparta – Plzeň, kdy byl plný stadion. Super atmosféra.

■ Nejlepší spoluhráč v týmu:

Jiří Beránek.

■ Sportovní cíl:

Hrát za Barcelonu.

■ ... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:

Asi muzikant, jelikož hraji dva roky na tahací harmoniku a baví mě to.

■ Dělá i jiný sport než fotbal:

Atletika za školu, freestyle koloběžka.

■ Mimosportovní zájmy:

Právě ta tahací harmonika.

■ Nejlepší relax a odpočinek:

Určitě spánek. Rád si pospím o víkend, když zrovna nejedeme na nějaký zápas.

■ Oblíbené jídlo:

Krevety, které umí dobře připravit moje sestra. Smažený sýr a hranolky.

■ Oblíbená hudba (skupina, interpret):

Ben Cristovao.

■ Oblíbený film:

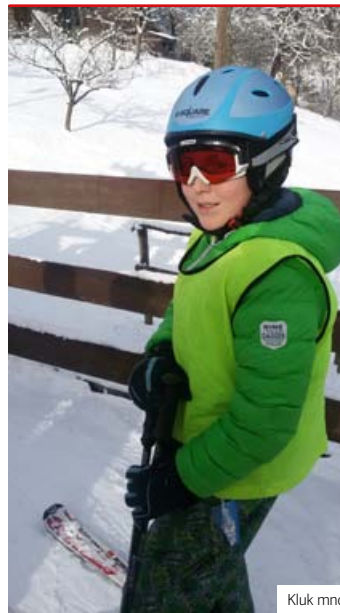
Rychle a zběsile.

■ Prospěch ve škole:

Naposledy jsem měl samé jedničky. Doufám, že to není naposledy.

■ Počet přátel na Facebooku:

255.

Kluk mnoha zájmů

OČIMA TRENÉRA

„Denis je tzv. krndák, což znamená, že jeho silnější nohou je levá. Od mala se jeví jako buldočí typ. To znamená, že nevynechá žádný ze soubojů, nebojí se hrát rameno na rameno. Hodně toho při zápasech naběhává, za což se na něj často zlobím. Tedy za to, že víc nepoužívá hlavu a není víc mazaný. Přesto tímto stylem hry dokáže strhnout spoluhráče. Do současnosti si stejně jako jeho spoluhráči vyzkoušel všechny posty a musím říci, že je to takový univerzál, protože všude se snaží odevzdat maximum. Jinak k tréninkům přistupuje zodpovědně a má překvapivě nejvyšší účast, ve střelcích se umísťuje také v horních pozicích. Pro svůj přístup a styl hry bude nyní nastupovat ve středu zálohy, kde bude balony získávat i rozdávat. Přeji jemu i celému týmu hodně štěstí do nové sezony, která bude v mnohém jiná. Velké hřiště, jiný systém 7+1.“

Jiří Kočovský,
trenér starší přípravky TJ Sokol Řepy (a Denisův táta)

ROZSTŘEL

SPARTA nebo SLAVIA	Sparta
RONALDO nebo MESSI	Messi
ÚTOČIT nebo BRÁNIT	Útočit
BLONDÝNY nebo BRUNETY	Brunetky
PREMIER LEAGUE nebo BUNDESLIGA	Premier League

Se spoluhráči ze Sokola Řepy

V kariéře už stihl posbírat nějaké ty trofeje.

INZERCE

CHCETE SE ZVIDITELNIT?

INZERUJTE VE SPECIÁLU!

- MOŽNOST JAK NA SEBE UPOZORNIT VE FOTBALOVÉM PROSTŘEDÍ
- DISTRIBUCE MEZI PRAŽSKÉ KLUBY A NA DALŠÍ DŮLEŽITÉ ADRESY
- NÁKLAD: 5 500 KS

CENÍK:

■ II. A III. OBÁLKA:	12 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ IV. OBÁLKA:	15 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ CELOSTRANA:	8 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ PŮLSTRANA:	4 000 Kč	[210 × 150 MM]
■ PODVAL:	3 000 Kč	[210 × 70 MM]

TRÉNINK

COERVER KOUČINK

SERIÁL TRENÉRA MILANA TITĚRY O PŘÍPRAVĚ MLÁDEŽE

ILUSTRAČNÍ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Základem pro každého hráče fotbalu je především co nejlépe ovládat míč. Díky dokonalým dovednostem s ním může být hráč výjimečný a dokázat rozhodovat zápasy. Již před dvaceti lety se mezi českými trenéry začaly objevovat videokazety s ukázkami COERVER TRÉNINKU. Materiálu bylo najednou hodně, ale trenéři často nevěděli, jak je správně používat, jak hráče učit v posloupnostech, jak správně navazovat obtížnost atd. Po letech vývoje fotbalového tréninku se stal rozvoj individuálních dovedností opět nedílnou součástí metodiky mládeže většiny ligových klubů. Tentokrát již s jasně daným systémem, proškolenými trenéry a jednotnou filozofií.

HISTORIE A VZNIK

V 70. letech vedl holandský trenér Wiel Coerver revoluci v trénování fotbalu. Coerver byl nespokojený s nedostatkem individuálních dovedností a s přílišným důrazem na obrannou hru v profesionálním fotbale. V roce 1984, inspirovaní filozofií Wiela Coervera, založili Alfred Galustian a Charlie Cooke v Chelsea to, co je dnes po celém světě známé jako Coerver Coaching.

POSTUP A VÝVOJ

Cílem této metody je zlepšovat individuální techniku hráče. Spousta mladých hráčů, kteří přicházejí do fotbalu dospělých, bojuje s časoprostorovým tlakem a fyzickým kontaktem. Mnozí jednoduše nemají solidní základy individuálních dovedností a her malých forem nutných k úspěchu.

Coerver se při tréninku opírá o vlastní šestistupňovou pyramidu: nejprve dokonalá technika a ovládnutí míče;

pak důraz na první dotyk s míčem a přesnou přihrávku; schopnost poradit si v situaci jeden na jednoho, dva na dva, tři na tři atd.; rychlost na hřišti s míčem i bez něj; zakončení a střelba; týmová hra.

A právě na základních šest aspektů jsou přednostně zaměřeny tréninkové jednotky.

JAK METODU APLIKOVAT

V rámci klubových tréninků lze zařazovat prvky Coerver Coachingu ze začátku například do rozcvičení (lze provádět hromadnou formou i v případě

jednoho trenéra na tým). Pokud je v klubu alespoň jeden trenér, který prošel školením, tak může vytvořit a ukázat ostatním několik základních cvičení, se kterými se může začít a které budou umět trenéři předvést a budou rozumět tomu, co kontrolovat a opravovat během nácviku a zdokonalování. Rozvoji individuálních dovedností se však často věnujeme i v hlavní části tréninku, ať už v jakékoliv formě. V případě tréninkové jednotky zaměřené vyloženě na rozvoj techniky lze orientačně vycházet z níže uvedených doporučení...

ROZCVIČKA

10 %

Dríly a hry ke zlepšení kontroly míče. Mělo by to být zábavné a soutěživé.

RYCHLOST

15 %

Dríly a hry ke zlepšení rychlosti s míčem i bez míče

1 NA 1

15 %

Dríly a hry ke zlepšení / Jak, kdy, kde / 1 na 1 / včetně 2 na 2

TRÉNINK

ZADÁNÍ DOMÁCÍCH ÚKOLŮ

5 %

Coerver dovednosti k procvičení mimo trénink

HRY MALÝCH FOREM

30 %

Hry volné & omezené pravidly 3 na 3 až 6 na 6

SKUPINOVÁ CVIČENÍ

25 %

Dríly a hry, které se soustředí na zpracování, přihrávání a zakončení

COERVER I. – ROZCVIČENÍ

Věková kategorie:

U8–U15

Zaměření cvičení:

zdokonalení krytí míče se změnami směru

Název cvičení:

Udrž míč proti obránci

Slovní popis:

Na první signál kouče útočníci provádějí driblink ve čtverci, na druhý signál kouče vstupují do prostoru obránci a snaží se ukopnout útočnickům míč mimo čtverec. Pokud útočník přijde o míč, pokračuje ve hře jako hráč, kterému mohou útočníci přihrávat. Hra končí, když jsou ze hry všechny míče. Kouč počítá čas, dokud nejsou všechny míče mimo prostor. V příští hře se mění útočníci a obránci.

COERVER II. – KLAMAVÉ POHYBY

Věková kategorie:

U8–U15

Zaměření cvičení:

zdokonalit klamavé pohyby a změny směru v situaci 1 na 1

Název cvičení:

Hra 1 na 1 na dvě branky

Slovní popis:

Útočník přihrává míč koučovi a sprintuje si pro zpětnou přihrávku, branky má za zády. Současně vyráží obránce, který se snaží bránit útočníka. Útočník se snaží rychle otočit s míčem, dostat se do zóny pro zakončení (žluté kužely cca 5 metrů od branky) a zakončit do vybrané branky. Pokud obránce získá míč, může zakončit, ale musí se s míčem nejprve dostat mimo zónu pro zakončení.

Varianty:

Trenér může ukázat branku, do které musí po obejití útočník zakončit.

COERVER III. – HRA MALÝCH FOREM

Věková kategorie: U8–U15

Zaměření cvičení: zdokonalení prvního dotyku, zpracování a střelby

Název cvičení: Hra v kruhu

Slovní popis: Hráči na obvodu kruhu mají pouze jeden dotyk (nebo dva rychlé) a snaží se pohybovat tak, aby mohli co nejlépe pomáhat hráčům uvnitř kruhu v zakončení. Hráči uvnitř hrají 2 na 2, 3 na 3, 4 na 4 a mohou využít hráčů na obvodu. Pokud padne gól či míč opustí daleko prostor hřiště, kouč přihrává do hry další míč hráči, který se snaží reagovat co nejdříve.

Varianty: 1. Volná hra, tým může skórovat do kterékoliv branky (dvě branky mohou být z kuželů – gól platí po proběhnutí branky s míčem). 2. Tým může skórovat pouze po bezprostřední přihrávce od hráče na obvodu. 3. Tým může skórovat pouze prvním dotykem po přihrávce od hráče na obvodu. 4. Hráči uvnitř si mohou libovolně měnit pozice se spoluhráči na obvodu (zdokonalování „smrtící přihrávky“). 5. Soutěž. Který tým první nastřílí 5 gólů.

Důležité: střídát hráče v pravidelných intervalech

COERVER IV. – STŘELBA

Věková kategorie: U8–U15

Zaměření cvičení: zlepšit rychlost s míčem a přesnost střelby

Název cvičení: Vstřel gól rychleji než soupeř

Slovní popis: Oba hráči vybíhají na signál s míčem okolo své branky a snaží se zakončit do protější branky dříve než soupeř. Nikdo nezastavuje soupeřovu střelu, ale pokud se míče srazí, hráči běží pro míč a snaží se zakončit první. Varianty: a) nejprve zastavení míče uprostřed – oběhnutí branky – přebrání míče – zakončení, b) vyznačení zón pro zakončení.

Varianty: Po oběhnutí přihrávka na spoluhráče před zónu, ten míč přebere a zakončí.

Důležité: krátký dribling

CIVIL

Z DAČIC AŽ DO GHETTA V ZIMBABWE

STOPER TJ ČZU PRAHA A KOVANÝ SPARTAN MARTIN PECHA PROPADL CESTOVÁNÍ, RÁD MÍŘÍ NA NEOBVYKLÁ MÍSTA

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., ARCHIV MARTINA PECHY

Je oporou TJ ČZU Praha, klubu, se kterým ze III. třídy vystoupal až do té první. Rodák z jižních Čech MARTIN PECHA je však hlavně zarytým fanouškem Sparty, který před časem propadl cestování. Urostlý stoper rád míří do exotických míst, kde, jak sám říká, moc lidí před ním nebylo. Loni tak spojil příjemné s užitečným, když se díky kamarádovi z fotbalu podíval až do Zimbabwe. Zašel na fotbal, ale i do tamního ghetta, z něhož mu je dodnes úzko.

S fotbalem začínal v rodných Dačicích, kde vydržel až do doby, než se dostal na Vysokou školu zemědělskou, kde vystudoval obor odpadové hospodářství. Dojždění na jih Čech už pak nešlo se školou časově skloubit, a tak se Martin Pecha začal v Praze poohlížet po novém klubu. „Z čistě pragmatického hlediska jsem si vyhlédl Suchdol, ale tam byla škvára, na kterou se mi vážně nechtělo. Až pak jsem se dozvěděl o ČZU, který byl hned pod kolejem,“ popisuje svou cestu do mančafu, jehož barvy hájí dodnes.

S TJ ČZU absolvoval cestu od „pralesní“ III. třídy až po I. B třídu, kterou se spoluhráči vykopali loni. „Začátky byly opravdu úžasné. Když jsem přišel na první trénink, nikdo tam nebyl. Po čtvrt hodině přišel jeden týpek a říká:

Čau, já jsem Martin a jsem tu nový. Po vídám mu: Já jsem taky Martin a jsem tu taky nový,“ směje se. „Nakonec se nás sešlo asi pět i s trenérem, tak jsme si dali bago.“

KAŽDÝ PŮLROK BUDE FAJN

Přes specifické začátky Martin vydržel. „Říkal jsem si, že to bude všelijaké, ale bylo to dané tím, že bylo léto, takže všichni byli pryč. Nakonec se nás scházelo tak jedenáct dvanáct, což asi odpovídá třetí třídě,“ vzpomíná s tím, že v té době měl natrénovaného, což v nejvyšší pražské soutěži spolehlivě prodal. „Ze stopera jsem dal za sezonu nějakých dvacet gólů, což jsem si užíval, hrozně mě to bavilo. Ale ta kvalita prostě nebyla.“

Netrvalo dlouho a se spoluhráči vykopali II. třídu. „Tam už to bylo o něčem jiném, ale s první třídou to pořád nejde srovnat. Jestli ve druhé třídě jsou dva tři dobří hráči, tady už je to půlka týmu. Navíc v naší skupině je spousta B týmů, takže rozjetí devatenáctiletí kluci. Fotbalová kvalita je tam pro mě dostačující. I vzhledem k mému věku a zdravotnímu stavu,“ naráží na skutečnost, že má za sebou už čtyři operace kolennou – menisky, přetržené vazy...

I proto je jasné, že závrtně dlouhá kariéra už ho nečeká. „Mám to nastavené tak, že každý půlrok bude fajn. Rekonvalescence už není tak jednoduchá, jak bývala, návraty jsou čím dál těžší. Takže jsem si řekl, že ještě jedno zranění a už na to kašlu,“ přiznává. Nabízí se otázka, zda by se časem nechtěl přesunout do role trenéra. Vždyť v ČZU působí společně s kamarádem a kapitánem Jardou Černým jako prodloužená ruka kouče Jiřího Nose.

Za trenéra, s nímž si lidsky skvěle sedli a který mu otevřel nový pohled na fotbal, dnes dokonce občas zaskočí i na tréninku. „Neříkám, že by

mě trénování nelákalo, ale že bych z toho byl odvařený, to taky ne. Teď mám fotbalu tolik, že se těším alespoň na jeden volný víkend. Možná až s ním skončím úplně, tak mi třeba po nějaké době začne chybět a vrhnu se do nějakých licencí,“ přemítá Martin. „Ale plánování takhle dopředu nemám moc rád. Uvidím, co bude.“

DO PŘÍBRAMI I NA SCHALKE

I kdyby Martin Pecha ukončil kariéru a ke koučování by ho to nakonec nepřitáhlo, u fotbalu zůstane. Alespoň pasivně, je totiž náruživým fanouškem Sparty. K tomu se dostal v podstatě z trucu. „Jako malý jsem v Dačicích chodil koukat na fotbal, kde jsem pořád poslouchal, jak všichni haní Spartu. Já to měl v životě vždycky nastavené tak, že když všichni říkají vpravo, tak půjdu vlevo. A proto jsem začal fandit Spartě,“ vysvětluje s úsměvem. Fandění u něj časem přerostlo ve vášně. „Nějakým šestým rokem už mám permanentku, velké výjezdy si nenechám ujít nikdy. Minulou sezonu jsem byl na

Totoho stopera můžete nyní vidět v I. B třídě.

Vyhnu se Martinovi další zranění?

MARTIN PECHA

Věk: 33

Klub: TJ ČZU Praha

Post: stoper

Tak kam pojede příště?

Schalke, předtím na Chelsea, teď už máme koupené lístky na San Siro," připomíná, že Sparta si v prosinci zahraje na slavném stadionu v Miláně.

„V rámci ligy jezdíme třeba na Teplice nebo na Příbram. Ta snad vždycky vyjde na moje narozeniny, takže je to veselé. Pokaždé si pamatuju jenom cestu do Příbrami a pak už nic,“ chechtá se stoper, který na zápasy chodí s bandou kamarádů, jež se primárně rekrutovala v TJ ČZU. „Pak se na to nabalili další kamarádi, je nás tak osm deset, přičemž všichni jsou ze Suchdola.“

Ač letenským klubem žije, což dokazuje i tetování spartánského znaku na jeho lýtku, existuje jedna věc, která mu tento koníček dokáže znepříjemnit. „Ceny na domácí zápasy, to je strašné. Pořád se tu hlásá, že budeme jako v Evropě. Ale když se podíváte na evropské kluby, tak vstupenky na ligu stojí X, na domácí pohár Y a na poháry třeba Z. Přece chodím na Spartu, nechodím na soupeře,“ kroutí hlavou. „Letos tu navíc zavedli nějaké VIP zápasy, mezi nimi třeba se Slavií nebo s Plzní,

kteří jsou o třicet procent dražší. To mě fakt hrozně štve.“

S LENNONEM V HARARE

Martin, který se živí jako projektový manažer ve Státním fondu životního prostředí (konkrétně má na starosti projekty vodohospodářské infrastruktury), objevil dalšího velkého koníčka v cestování. Začalo to v době, kdy coby student vyrazil na Erasmus, tedy studijní pobyt do zahraničí.

Konkrétně na Krétu, kde pobyl celý rok. „Tehdy mi to kromě toho, že jsem začal tlhnout k cestování, dalo do života hrozně moc. Samostatnost, schopnost vycházet s penězi, jazyk,“ vypočítává a dodává, že ani během pobytu na Krétě nemohl chybět fotbal. „Byl jsem se podívat na zápas na Olympiakosu a na Panathinaikosu a dokonce jsem si zahrál i za místní univerzitu.“ Kromě Kréty se dostal i na exotičtější místa. „S kamarády jsme s batůžky prošli kus Thajska při hranicích s Barmou. Potom jsme se přesunuli do těch turisticky známějších destinací. Úžasný zážitek,“ popisuje a dodává, že

rád vyhledává neobvyklé cíle. „Mám rád místa, kde moc lidí nebylo,“ upřesňuje. V tomto ohledu byla nejzajímavější a pro Evropana nejméně známou destinací Afrika.

S kamarádem a tehdejšími spoluhráči Lennonem Berou, který dnes válí za Cholutice, vyrazili do jeho rodného Zimbabwe. „Po nějakém zápase jsme popíjeli a přišla řeč na Zimbabwe. Pozval nás, ať přijedeme. Sedělo nás tam u piva asi deset, takže všichni nadšení, že pojedeme. Časem, když to vypadalo, že by to opravdu mohlo vyjít, se to nějak vykrystalizovalo a zbyli jsme jenom dva. A jeli jsme.“

Loni v létě tak Martin se spoluhráčem Karlem Šticzayem strávili léto s Lennonem v metropoli Harare. „Byl to velký zážitek. Hlavně proto, že jsme tam byli s ním, takže jsme se dostali do míst, kam se Evropan normálně nepodívá. Třeba do ghetta, kde v životě neviděli bělocha. Sedí tam před splácanou chatrčí, před sebou misku s vodou,“ popisuje a při té vzpomínce se trochu oklepe. „Bylo mi z toho úzko, ale člověk si alespoň řekne, jak dobře se má tedy.“

TRAVIČKA? PÍSEK S KOŘENY

Ani v Africe samozřejmě nemohla chybět návštěva fotbalu. „Byl to stadion pro čtyřicet tisíc lidí, šli jsme nad kotel. Tedy spíš kotýlek. Lennon nám ukázal, jaký tanec znamená: Přeji gól. Tak jsme se začali vlnit a tleskat a najednou se celý ten kotel začal hrmout k nám. Byla ve mně malá dušička, říkám: Karle, to není dobrý. A najednou se ukázalo, že se s námi všichni chtějí fotit, cpali nám děti, plácali nás po zádech... Byl to dost intenzivní zážitek,“ líčí Martin, který si s místními fotbal i zahrál.

„Lákali nás na super travičku. No, byl to extrémně tvrdý písek prorostlý kořeny. Ale pohodička, pak jsme si dali pivo, vyfotili se, pokecali,“ hlásí Martin s tím, že při návštěvě Zimbabwe pochopitelně neopomněl pobyt na safari, pro jízdku na slonech nebo třeba návštěvu Viktoriiniých vodopádů. To všechno, jak jinak, se spartánskou šálou. ■

INZERCE

FSG **SVOBODA ŠTEINFELD**

Spartan každým coulem, to je Martin Pecha

Martin Pecha

FOTO MĚSÍCE

VYSOKÉ TEMPO

ASI V 70. MINUTĚ DOSTAL ROZHODČÍ MATĚJ LAFATA KŘEČE, NA POMOC MU PŘIŠLI KAPITÁNI LUKÁŠ TOMÁNEK (TEMPO) A PETR HAKL (BOHNICE). HR PO OŠETŘENÍ POKRAČOVAL V ŘÍZENÍ UTKÁNÍ.

AUTOR: PAVEL JIŘÍK ST. FOCENO: BĚHEM UTKÁNÍ I. A TŘÍDY MEZI TEMPEM A BOHNICEMI

ATRAKTIVNÍ
WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

WWW.FOTBALPRAHA.CZ

JIKA
moje koupelna

**35 studií
po celé ČR a SR**

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

STUDIA KOUPELEN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

ALEXANDRIA
cestovní kancelář

Dovolená v pohodě

Super ceny
Slevy
Last Minute

**Klubové hotely |
České animační programy
pro děti i dospělé zdarma**

www.alexandria.cz